



Päiväys
23.8.2023

Diaarinumerot
20760/03.04.04.04.19/2021
20836/03.04.04.04.19/2021

JULKINEN KUULUTUS

Vaasan hallinto-oikeuden päätös ympäristönsuojelulain mukaisessa valitusasiassa

Kuulutuksen julkaisupäivä Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla

23.8.2023

Päätöksen tiedoksisaantipäivä

Hallintolain 62 a §:n 3 momentin mukaan päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä julkaisemisajankohdasta.

Päätöksen tiedoksisaantipäivä on **30.8.2023**.

Asia

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 23.8.2023 nro 1022/2023, valitus ympäristölupa-asiassa, Madekosken maapankin ympäristölupa, Oulu.

Luvan hakija

Isape Oy

Kuulutuksen ja päätösasiakirjan nähtävilläpito

Tämä kuulutus ja päätösasiakirja pidetään nähtävillä **23.8.2023 – 29.09.2023**

Vaasan hallinto-oikeuden verkkosivuilla osoitteessa:

<https://oikeus.fi/hallinto-oikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/index/hallinto-oikeudenkuulutukset/paatoskuulutukset.html>

Muutoksenhakuohjeet

Ohjeet valituksen tekemiseen löytyvät kuulutetun päätöksen muutoksenhakua koskevasta osasta sekä siihen liitetystä valitusosoituksesta. Valitusaika päättyy **29.09.2023**.



23.08.2023

Diaarinumerot

20760/03.04.04.04.19/2021

20836/03.04.04.04.19/2021

Asia

Valitukset ympäristölupa-asiassa

Muutoksenhakijat

1. Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus
2. Isape Oy

Luvan hakija

Isape Oy

Päätös, johon on haettu muutosta

Oulun seudun ympäristötoimi -liikelaitoksen johtokunta 31.5.2021
(26.5.2021 § 50)

Johtokunta on hylännyt Isape Oy:n ympäristölupahakemuksen Madekosken Maapankin rakentamiselle ja toiminnalle Oulun kaupungin Madekoskella kiinteistöillä Heikinsuo 564-404-33-41 ja Lukan-Heikinsuo 564-404-33-21. Haettu toiminta käsittäisi maankaatopaikkatoiminnan, mullan valmistuksen sekä betoni-, tiili- ja asfalttijätteen sekä tuhkan ja leijupetihiekan hyödyntämisen alueen pohjarakenteissa. Lisäksi alueella otettaisiin vastaan ja käsiteltäisiin maa- ja metsätaloudesta peräisin olevaa puuainesta. Alue toimisi lisäksi lumenkaatopaikkana. Alueen tasauksissa ja vallin rakentamisessa hyödynnettäisiin maa-aineksia.

Päätöksen perustelujen mukaan vahvistetussa Oulujokivarren osayleiskaavassa alue on varattu maa- ja metsätaloudeksi. Suunnitteilla oleva toiminta on luonteeltaan kierto- ja teollisuustoimintaa. Siten sen sijoituspaikka tulee olla teollisuusalue. Suunnitellun kierto- ja teollisuustoiminta-alueen läheisyydessä sijaitsee pientaloalue. Toiminnasta aiheutuisi merkittäviä haittavaikutuksia terveydelle, asutustoiminnalle ja ympäristölle. Myös lisääntyvä liikenne kasvattaisi merkittävästi onnettomuusrisiä.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa*1. Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen valitus*

Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (jäljempänä myös ELY-keskus) on pyytänyt valvontaviranomaisena, että Vaasan hallinto-

oikeus kumoaa päätöksen ja palauttaa asian Oulun seudun ympäristötoimi-liikelaitoksen johtokunnalle uudelleen käsittelyä varten.

ELY-keskus on perustellut vaatimustaan muun ohella seuraavasti:

Johtokunta on hylännyt hakemuksen esittelijän esityksestä poiketen päätöksen perusteluista ilmenevästi.

ELY-keskus on viitannut ympäristönsuojelulain 12 §:ään ja maankäyttö- ja rakennuslain 35 ja 50 §:iin ja todennut, että ympäristölupahakemuksen mukaisella hankealueella on voimassa Oulunjokivarren osayleiskaava. Hakemuksen mukainen alue sijoittuu kaavassa käyttötarkoituksella M osoitetulle alueelle eli maa- ja metsävaltaiselle alueelle. Alueella ei ole voimassa asemakaavaa eikä aluetta ole osayleiskaavassa osoitettu asemakaavoitettavaksi alueeksi.

Alueella, jossa on voimassa vain yleiskaava, ympäristöluvan myöntämisen edellytyksenä on, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen. Ympäristönsuojelulakia koskevan hallituksen esityksen 214/2013 (s. 92) 12 §:n yksityiskohtaisten perustelujen mukaan yleispiirteisten kaavojen ohjausvaikutus vaihtelisi maankäyttömuodoittain ja esimerkiksi maa- ja metsätalouteen osoitetulle alueelle aluevarauksen pääkäyttötarkoituksen yhteyteen soveltuvan toiminnan sijoittaminen olisi mahdollista.

Toiminta, jolle ympäristölupaa on haettu, on luonteeltaan kiertotaloustoimintaa. Toiminnassa käsitellään pääasiassa pilaantumattomia maa-aineksia ja maa- ja metsätaloudesta peräisin olevaa puuainesta. Vain kenttärakenteiden ja kulkuväylien rakentamisessa hyödynnetään muita jätteitä, jotka soveltuvat hyötykäyttöön ja maarakentamiseen ja jotka täyttävät niin sanotussa MARA-asetuksessa esitetyt laatukriteerit peitetulle kentälle. Hakemuksen mukaisten jätteiden käsittely ei ole rinnastettavissa teolliseen toimintaan, eikä siten edellytä sijoittamista teollisuusalueelle. Toiminnan voidaan katsoa rinnastuvan maa- ja metsätalouden harjoittamiseen eikä sen sijoittuminen hakemuksen mukaiselle alueelle siten vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen.

Päätöksen perusteluissa ei ole esitetty seikkoja, joiden perusteella johtokunta on katsonut toiminnasta voivan aiheutua merkittäviä haittavaikutuksia terveydelle, asutustoiminnalle ja ympäristölle. Päätöksestä ei ylipäätään käy ilmi lupaharkinta eikä lupahakemuksen epäämisen tarkemmat perustelut. Päätös on puutteellisesti perusteltu. Esittelijän esittelemän lupapäätöksen valmistelussa on lupaharkinnan perusteet, mukaan lukien kaavalliset esteet, tutkittu asianmukaisesti ja annettu riittävät lupamääräykset ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

2. Isape Oy:n valitus

Isape Oy (jäljempänä myös yhtiö) on vaatinut, että hallinto-oikeus kumoaa puutteellisesti perusteltuna ja ympäristönsuojelulain vastaisena

valituksenalaisen päätöksen sekä myöntää yhtiölle sen hakemuksen ja ympäristötoimen esittämien lupamääräysten mukaisen ympäristöluvan valituksessa esitetyn mukaisesti muutettuna sekä toiminnan aloittamisluvan. Lisäksi on pyydetty, että hallinto-oikeus vahvistaa, että lumenkaatopaikalle ei tarvita rakennusvalvontaviranomaisen lupaa ja ettei sen toiminnalle aseteta raportointivelvoitetta ja että alueen pintakuorintamateriaali voidaan hyödyntää ilman erillistä lupaa, koska tuolta osin kysymys ei ole maa-ainesten ottamisesta.

Yhtiö on lisäksi vaatinut, että hallinto-oikeus velvoittaa Oulun seudun ympäristötoimi -liikelaitoksen korvaamaan yhtiön oikeudenkäyntikulut hallinto-oikeudessa korkolain 4 §:n 1 momentin mukaisine viivästyskorkeineen alkaen kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona päätös on ollut oikeudenkäynnin osapuolten saatavissa. Valitukseen oheistetun laskelman mukaan oikeudenkäyntikulujen määrä tähän saakka on 3 600,00 euroa (arvonlisäveron osuutta ei vaadita).

Ympäristötoimen esittämiä lupamääräyksiä on luvan myöntämisen yhteydessä vaadittu muutettavaksi hakemuksen mukaisiksi seuraavasti:

Yhtiö on ilmoittanut hyväksyvänsä, että aineiden työstäminen alueella rajataan esitetyn lupamääräyksen 2 mukaisesti tapahtuvaksi arkisin kello 7–20 sekä meluisimpien toimien (kuten puuaineksen haketus tai murskaus sekä maa-aineksen ja mullan seulonta) osalta arkisin kello 7–18 väliseen aikaan. Esitettyä lupamääräystä 2 on muutettava siten, että maa-ainesta ja muuta materiaalia tulee saada tuoda alueelle ja ottaa vastaan arkisin kello 7–22 sekä tilanteen vaatiessa muulloinkin, kuten hakemukseen on kirjattu.

Esitetyn lupamääräyksen 5 vaatimus alueella olevan valvojan läsnäololle jokaisen kuorman tuloaikaan on voitava korvata teknisellä valvonnalla tai etävalvonnalla kameroiden välityksin.

Yhtiö on perustellut vaatimuksiaan muun ohessa seuraavasti:

Yhtiö on viitannut ympäristöluvan myöntämisen perusteina ympäristölupahakemukseensa liitteineen sekä kaikilta osin Oulun seudun ympäristötoimi -liikelaitoksen johtokunnalle tehtyyn esittelijän päätösesitykseen ja ympäristöjohtajan johtokunnan hylkäävään päätökseen jättämään eriävään mielipiteeseen. Yhtiö on päätösesityksen kanssa eri käsityksessä ainoastaan vähäisistä lupaehdoista, jotka on käsitelty edellä vaatimuskohdassa.

Luvan tarkoittamista toiminnoista ei aiheudu ympäristönsuojelulain 49 §:n tarkoittamia vaikutuksia. Luvan myöntämiselle on siten edellytykset eikä eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n mukaista kohtuutonta rasitusta naapurille taikka lähistöllä asuvalle aiheudu. Tosiasiassa minkäänlaisia vaikutuksia ei aiheudu. Ympäristönsuojelulain tai muunkaan säännösten pohjalta ei löydy perusteita hylätä yhtiön hakemusta. Lupa maapankin rakentamiselle ja hakemuksen tarkoittaman toiminnan aloittamiselle on myönnettävä.

Hylkäävä päätös on virheellinen sekä asiaan vaikuttamattomin seikoin ja puutteellisesti perusteltu. Perustelujen vajavaisuus ja puutteellisuus selittyi yhtiön käsityksen mukaan sillä, että lautakunnan jäsenet ovat vastoin asiantuntevan esittelijän päätösehdotusta päättäneet hylätä hakemuksen.

Lyhyissä hylkäysperusteluissa on ensin käsitelty alueen vahvistetun osayleiskaavan sisältöä. Se, että alue on osayleiskaavassa varattu maa- ja metsätalouskäyttöön, ei estä luvan myöntämistä maapankin perustamiselle eikä haetulle toiminnalle. Esimerkkejä siitä, että maiden läjittämiseksi ja myös jätteiden vastaanotolle sekä käsittelylle on lupia myönnetty vastaavanlaisen yleiskaavan voimassa ollessa, on runsaasti. Samassa kokouksessa, missä yhtiön hakemus on hylätty, myönnettiin toiselle toimijalle lupa maiden läjittämiseen vastaavan kaavatilanteen vallitessa. Varsin lähellä lupahakemuksen tarkoittamaa aluetta, Juurussuolla, läjitetään maa-ainesta yleiskaavan maatalousvaltaisella alueella. Yhtiön hakemus ei tarkoita teollisuustoimintaa. Lisäksi on huomioitava korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu KHO 2021:58.

Hakemuksen hylkäämistä on perusteltu sillä, että alueen läheisyydessä sijaitsee pientaloalue. Peruste on virheellinen. Esittelijän luvan myöntämistä puoltaneessa päätösesityksessä ja yhtiön hakemuksessa on osoitettu, että pohjoisessa ja kaakossa naapurikiinteistöjen maankäyttömuotona on peltoviljely. Etelässä lupahakemuksen tarkoittama kiinteistö rajoittuu metsään. Rajanaapureina ei ole asuinkiinteistöjä. Lähimmät asuinkiinteistöt sijaitsevat lännessä 130 ja 160 metrin etäisyydellä sekä idässä 250 ja 270 metrin etäisyydellä junaradan toisella puolella. Siirtolapuutarha-alue on noin 780 metrin etäisyydellä alueesta länteen.

Oulujokivarren osayleiskaavassa AP-alueelle sijoittuvan rakentamattoman tontin arvioitu rakennuspaikka sijaitsee noin 100 metrin päässä hakemuksen tarkoittamasta maankaatopaikkatoiminnasta. Tämäkään yksittäinen rakentamaton mahdollinen rakennuspaikka ei oikeuta puhumaan pientaloalueesta. Koska kysymyksessä on osayleiskaava-alueen rakentamaton rakennuspaikka, jonka lupaharkinta tehdään aikanaan vallitseva tilanne huomioden, ei mahdolliselle rakennuslupahakemukselle tule antaa tässä asiassa merkitystä.

Hakemuksen tarkoittaman kiinteistön läheisyydessä ei sijaitse kouluja, päiväkoteja taikka vastaavia herkkiä kohteita.

Valituksenalaisessa päätöksessä on todettu, että lupahakemuksen tarkoittamasta toiminnasta aiheutuisi merkittäviä haittavaikutuksia terveydelle, asutustoiminnalle ja ympäristölle. Lupahakemuksen lisäksi esittelijän päätösesityksessä on yksityiskohtaisesti käsitelty kaikki mahdolliset toiminnan vaikutukset. Mitään haittavaikutuksia terveydelle, asutustoiminnalle taikka ympäristölle ei tosiasiallisesti aiheutuisi. Valituksenalaisen päätöksen hylkääviin perusteluihin ei ole kirjattu, mitä nämä päätöksen tarkoittamat haittavaikutukset terveydelle, asutustoiminnalle ja ympäristölle olisivat. Perustelut ovat tältäkin osin paitsi virheelliset myös hyvän hallintotavan vastaisesti puutteelliset.

Päätösesityksessä on kattavasti käsitelty ympäristövaikutukset ja toimet niiden vähentämiseksi. Johtopäätökset ovat yksiselitteisiä ja osoittavat, ettei lupaehtojen mukaisesti toimittaessa johtokunnan hylkäävän päätöksen perustelujen mukaisia vaikutuksia syntyisi. Tulee huomata, että kysymys on ainoastaan pilaantumattoman aineksen käsittelystä. Tyypillinen tuotavan maa-aineksen noutopaikka on uudisrakennettu alue. Sen sijaan alueilta, joilla tyypillisesti voidaan katsoa esiintyvän pilaantuneita maa-aineksia, kuten teollisuus-, liikenne- tai satama-alueet, ei maa-ainesta tuoda. Maa-aineksen alkuperä selvitetään ennen kuin maa-aineskuorma tuodaan luvan tarkoittamalle kiinteistölle.

Hakemuksessa on esitetty ympäristövaikutuksia ennaltaehkäisevät ja niiden vähentämiseen tähtäävät toimenpiteet. Toiminnassa ei käsitellä jätteenä, jotka lisääisivät pieneläinkantaa.

Hylkäävän päätöksen perusteluissa on väitetty lisääntyvän liikenteen kasvattavan merkittävästi onnettomuusriskiä. Tältä osin on syytä huomata, ettei ympäristölupa-asian käsittelyn yhteydessä ratkaista liikennöintiin tai liikenneturvallisuuteen liittyviä asioita eikä oteta myöskään kantaa yksityistien käyttöoikeuteen taikka hoitovelvoitteisiin. Hylkäävässä päätöksessä on tältä osin käsitelty asioita, joita ei olisi tullut ympäristölupapäätöksessä käsitellä. Hylkäävää päätöstä on perusteltu seikoilla, joilla ei ole vaikutusta haetun luvan myöntämistä koskevassa harkinnassa.

Hakemuksen tarkoittama liikenne tarkoittaa noin neljää-viittä rekka-autoa vuorokaudessa. Kysymys on siten hyvin vähäisestä ja käytännössä merkityksettömästä lisäyksestä Kainuuntien varsin runsaaseen liikennevirtaan. Alueen liikenneverkostoa käytetään jo nykyisellään maa- ja metsätalouden raskaan kaluston liikennöintiin. Yhtiön hakemuksen mukaisesta toiminnasta ei aiheudu liikenneverkolle vaikutuksellisia muutoksia.

Lupahakemuksen tarkoittamalle alueelle kuljetaan Kainuuntieltä Kummunkankaantien kautta. Kummunkankaantiellä ei Kainuuntien ja luvan tarkoittaman alueen välillä ole asutusta. Lupahakemuksen mukaisella toiminnalla ei ole vaikutuksellista merkitystä liikenteen määrälle eikä mitään vaikutusta onnettomuusriskiin. Yhtiö tulee luonnollisesti osallistumaan hakemansa tieoikeuden mukaisesti kunnossapitokustannuksiin kiinteistöjensä yksiköiden mukaisesti.

Maa-aineksen ja muun materiaalin tuomisesta alueelle ja vastaanottamisesta arkisin kello 7–22 sekä tilanteen vaatiessa muulloinkin ei aiheudu melua eikä muutakaan häiriötä, joten tätä voidaan tehdä myöhempään kuin kello 18 taikka kello 20 saakka. Kuljetus- ja lastaustoiminta ei ole ympäristöluvanvaraista.

Lupamääräyksessä 5 asetettua vaatimusta jatkuvasta valvojan fyysisestä läsnäolosta ei vallitsevan lupakäytännön mukaisesti ole ennen ollut eikä yhtiön havaintojen mukaan ole edelleenkään muissa uusissa luvissa. Perusteita tuollaiseen ei nyt puheena olevassa tapauksessakaan ole.

Esittelijän päätösesityksen vaatimus lumenkaatopaikalle rakennusvalvontaviranomaiselta haettavasta luvasta perustuu virheelliseen laintulkintaan eikä vaatimukselle ole perusteita. Läjitystoiminnan vuoksi ei ole tarpeen rakentaa tontille mitään erityisiä rakennelmia. Koska lumen läjittäminen sinällään ei ole ympäristöluvan alaista eikä sellaisen piiriin kuuluvaa toimintaa, ei myöskään raportointivelvoitetta voida asettaa. Yhtiö on viitannut lisäksi oikeustieteen tohtori Aleksii Heinilän kirjoitukseen (Edilex 2020/32).

Yhtiön maa-aineksen ottolupa kuoria peltomultaa ympäristölupahakemuksen tarkoittamalta alueelta vain ympäristölupahakemuksen mukaisen toiminnan vaatimassa laajuudessa ja syvyydessä on käsitelty samassa kokouksessa §:n 54 kohdalla. Asia palautettiin uudelleen valmisteltavaksi nyt puheena olevan ympäristölupahakemuksen tultua hylätyksi eikä päätöksestä saa tässä vaiheessa valittaa. Alueelle rakennetaan peltomullan kuorimisen jälkeen maarakentamiseen soveltuvista jätemateriaaleista kantavat käsittely- ja varastokentät maapankin toimintaa varten. Osa alueesta, muun muassa lumenkaatopaikan alue, tasataan ylijäämämailla tulevaa käyttöä varten. Rakennustoimenpiteillä estetään ulkopuolisten valumavesien päätyminen alueelle ja alueen lammikoituminen. Kysymyksessä ei ole maa-aineslain tarkoittama maa-ainesten ottaminen vaan edellä kerrottua maa-aineksen ottamista ja käsittelyä koskeva lupa sisältyy jo nyt käsiteltävään ympäristölupaan. Lisäksi ja myös erityisesti tulee huomioida maa-aineslain 2 §, minkä mukaan tuo laki ei koske rakentamisen yhteydessä irrotettujen ainesten ottamista ja hyväksikäyttöä, kun toimenpide perustuu viranomaisen antamaan lupaan tai hyväksymään suunnitelmaan.

Asian käsittely hallinto-oikeudessa

Hallinto-oikeus on tiedottanut luvan hakijan valituksesta julkisella kuulutuksella. Tieto kuulutuksesta on julkaistu Oulun kaupungissa.

Asianosaisille, joita asia erityisesti koskee, sekä Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskuksen Liikenne ja infrastruktuuri -vastuualueelle, Oulun kaupungille, Oulun kaupungin terveyden- ja ympäristönsuojeluviranomaisille, Oulun kaupungin yleiskaavoitukselle ja Väylävirastolle on varattu tilaisuus vastineen antamiseen luvan hakijan valituksesta. *Oulun kaupunki, Oulun kaupungin terveydensuojeluviranomainen ja Väylävirasto eivät ole antaneet vastineita.*

Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskuksen Liikenne ja infrastruktuuri -vastuualue on antanut yhtiön valituksesta vastineen ja todennut, että se ottaa vastineessaan kantaa vain hankkeen vaikutuksiin yleiselle tieverkolle ja liikenteeseen. Vastineessa on pidetty tärkeänä ELY-keskuksen ympäristölupahakemuksesta annetun lausunnon (13.1.2021) huomioimista sellaisenaan. Vastineessa on lisäksi todettu seuraavaa:

Isape Oy:n valituksessa on mainittu hakemuksen mukaisen toiminnan tarkoittavan liikenteessä noin 4–5 rekka-autoa vuorokaudessa. Arvio poikkeaa lupahakemuksessa esitetystä määrästä. Lupahakemuksessa hankkeen

liikennemääräksi on arvioitu 5–10 yhdensuuntaista rekka-autoa. Käytännössä tämä tarkoittaisi yhteensä 10–20 rekka-autoa lisää, mikä liittymän ominaisuudet ja valtatie 22 liikennemäärän huomioiden, heikentää valtatie liikenneturvallisuutta ja liikenteen sujuvuutta.

Isape Oy:n valituksessa todetuissa väitteissä siitä, että kysymys on vähäisestä ja merkityksettömästä lisäyksestä Kainuuntien varsin runsaaseen liikennevirtaan ja että lupahakemuksen mukaisella toiminnalla ei ole vaikutuksellista merkitystä liikenteen määrälle eikä mitään vaikutusta onnettomuusriskiin ei ole huomioitu vaikutuksia valtatielle 22 (Kainuuntie) liittyvän liikenteen osalta. Asiassa on kiinnitetty huomiota vain valtatie 22 (Kainuuntie) liikennemäärään. Maanteiden liikenneturvallisuuteen vaikuttaa oleellisesti kuitenkin juuri liittyvien yksityisteiden aiheuttama liikenne ja liittymien ominaisuudet. Kyseisessä asiassa oleellisin liikenneturvallisuutta heikentävä tekijä on Kummunkankaantien liittymä, minkä rakenteelliset ominaisuudet (muun muassa odotustila ja pituuskaltevuus) eivät täytä mitoituksellisesti rekkaliikenteen vaatimuksia ja lisääntyessään tämä aiheuttaa merkittävän liikenneturvallisuusriskin. Vastineessa on lisäksi viitattu muuttuvan liittymän määrittelyn osalta liikennejärjestelmästä ja maanteistä annetun lain 38 §:ään.

Suunniteltu toiminta aiheuttaa muutoksia liittymän käytölle ja tämä tulee huomioida mahdollista toimintaa suunniteltaessa. Tarvittaessa tulee varautua liittymän rakenteellisiin parannuksiin, joihin ELY-keskuksen liikenne-vastuualue ei tule osallistumaan. Lupalausunnossa esitetty vaihtoehtoinen kulkureitti Yhdystien 18682 (Juurussuontie) kautta alueelle on hyvä huomioida, mikäli toiminta saa luvan.

Oulun kaupungin asemakaavapäällikkö on antanut valitusten johdosta vastineen, jossa on todettu, että kaavoitus tuo vastineenaan uudelleen esille lupahakemuksesta Oulun seudun ympäristötoimelle annetun lausunnon (3.11.2020) pääkohdat.

Ympäristölupahakemuksessa esitetty maapankkitoiminta ei ole ympäristövaikutuksiltaan ja luonteeltaan perinteiseen maa- ja metsätaloustoimintaan verrattavaa toimintaa, vaan enemmän kiertotalous- ja teollisuustoimintaa. Luontevimpia sijaintipaikkoja tämän tyyppiselle toiminnalle olisivat teollisuusalueet, joiden läheisyydessä ei ole asutusta.

Toiminnan sijainti tulee hyvin lähelle osayleiskaavassa osoitettua Kummunkankaan asuinpienalojen aluetta. Kaavakartalla on määrätty, ettei osayleiskaava-alueella saa rakentaa niin, että vaikeutetaan osayleiskaavan toteuttamista (MRL 43 § 1 mom.).

Arvioitaessa toiminnan sijoittumisen mahdollisuutta alueelle tulee ottaa huomioon laajasti sen ympäristövaikutukset, jotka voivat olla haitallisia osayleiskaavassa osoitetulle asumiselle. Näitä ovat muun muassa maisemalliset vaikutukset, toiminnasta aiheutuvat haittavaikutukset, kuten melu ja pöly sekä liikenteelliset vaikutukset.

██████████ on antanut vastineen ja todennut muun ohessa seuraavaa:

Suunniteltu toiminta aiheuttaa haittaa alueen asukkaille.

Sijituspaikka lupahakemuksen mukaiselle toiminnalle ei vaikuta huolella valitulta. Suunnitellun toiminnan lähellä on olemassa olevaa asutusta. Asutus on lisääntymässä lähiaikoina, kun asemakaavoitus etenee vaiheeseen 2.

Ei ole kerrottu millaisia hajuhaittoja sulfaattimaiden siirtäminen aiheuttaa.

Kummassakaan kuulutuksessa (maapankki tai maa-aineslupa) ei puhuta murskaamisesta. Asemapiirustuksessa sekä ympäristölupahakemuksessa on esitetty murskaus ja haketus. Jää epäselväksi, miten murskauksen melu- ja pölyhaittoihin on varauduttu ja mitkä melutasot tulevat olemaan lähikiinteistöillä. Lähimmät asutut kiinteistöt ovat joka suunnassa hyvin lähellä aiottua murskauspaikkaa.

Melun, pölyn sekä meluvallin sijoituksen osalta vastineessa on viitattu seuranta- ja tarkkailusuunnitelmassa ja ympäristölupahakemuksessa esitettyyn sekä todettu, että myös junaradan puoleiseen päätyyn suunniteltu meluvalli on syytä lisätä suunnitelmiin ja rakentaa. Meluvalli on esitetty asemapiirustuksessa vain lyhyelle matkalle alueen koillisnurkkaan, eikä se näin ollen toimi kuten ympäristölupahakemuksessa ja seuranta- ja tarkkailusuunnitelmassa on tarkoitettu. Valli on syytä rakentaa vähintään käsittelyalueen (murskaus/seulonta) osalta joka suuntaan missä asutusta on.

Ympäristölupahakemuksessa ei ole huomioitu valtatie 22 pohjoispuolella olevia kiinteistöjä, joista lähimmät sijaitsevat vain noin 260 metrin päässä aiotusta murskauspaikasta eli käytännössä yhtä lähellä kuin asemapiirustuksessa erikseen esitetyt kiinteistöt.

Valtatien 22 varressa olevat kiinteistöt kärsivät jo nyt huomattavista meluhaitoistavaltatien ja junaradan aiheuttamasta melusta. Melukuorman ja pölyhaittojen vuoksi suojaus on välttämätön tien suuntaan alueen pohjoispuolelle.

Vastineessa on epäilty, onko hakemuksessa esitetty ilmeisen runsas kulku vilkkaasti liikennöidyltä tieosuudelta mahdollista tehdä turvallisesti. Risteyksessä ei ole minkäänlaista kaistaa kääntyvälle liikenteelle.

Vastineessa on lisäksi kysytty, miten hankkeen valmistelussa on huomioitu se, että yleiskaavassa valtatie 22 ja Sääksensuontien risteys on poistumassa, mikä tulee siirtämään kaiken raskaan liikenteen Sääksensuontielle. Sääksensuontien mitoitus ei tätä kestä. Lisäksi ajomatkat kasvavat. Lisäksi on kysytty, miten yleiskaavassa esitetty tielinjaus suunnitellun maapankin tontin halki on huomioitu hankkeen valmistelussa.

██████████ ovat antaneet vastineen ja esittäneet, ettei hallinto-oikeuden tule kumota valituksenalaista päätöstä. Vastineessa esitetyn lisäksi hallinto-oikeutta on pyydetty ottamaan huomioon Oulun kaupungin yleiskaavoituksen lausunto 3.11.2020, Väyläviraston lausunto 26.10.2020 ja

joiden kaikkien sokkeli on suunniteltua meluvallia korkeammalla. Lisäksi suunnitellun käsittelykentän keskikohdalta mitaten kaikki edellä mainitut rakennukset jäävät meluvallin sektorin ulkopuolelle. Jotta meluvallista olisi melusuojaksi, sen tulisi olla huomattavasti korkeampi. Lisäksi valli tulisi rakentaa myös alueen pohjoisreunalle junaradan suuntaisesti. Jyränkankaan asuinrakennukset jäävät harvan metsän suojaan, mutta niistä kahdeksan sijaitsee alle 400 metrin päässä käsittelyalueesta. Näiden sokkelin korkeus kartan korkeuskäyrien avulla arvioituna ylittää meluvallin noin 2,5–7,5 metrillä. Käsittelyalueen itä- ja kaakkoispuolella on peltoaukea, joten käsittelyalueelta tuleva pöly pääsee esteettä leviämään ympäristöön, esimerkiksi Madekosken keskuksen suuntaan.

Isape Oy:n valituksessa esittämä toiminta-aika, arkisin kello 7–22 (hylätyssä päätösesityksessä arkisin kello 7–20) sekä tilanteen mukaan muinakin päivinä ja aikoina tuottaisi asutuksen keskelle rauhalliseen ilta- ja yöaikaan häiritsevää melua.

Melun ja pölyn aiheuttamat haitat ovat liian suuret ja niiden suunniteltu torjunta kosmeettista. Toisaalta huomattavasti korkeampi meluvalli olisi maisemahaitta, eikä se sovellu alueen maaseutumaiseen maisemaan.

Isape Oy:n valituksen mukaan hakemuksen tarkoittama liikenne on vähäistä (4–5 rekka-autoa/vuorokausi), eikä sillä ole merkitystä liikenteen määrälle eikä mitään vaikutusta onnettomuusriskille. Päätösesityksen mukaisen tonnimäärän kuljetukseen vuoden aikana (50 viikkoa, viitenä arkipäivänä/viikko) tarvitaan 30 tonnin lastilla noin 20 ajoa/päivä.

Kääntyminen alueelle johtavalta peltotieltä Kummunkankaantielle raskaalla kalustolla vaikuttaa haasteelliselta, erityisesti talviaikaan. Risteyskohdassa on ylämäki junaradan ylitykseen ja sen jälkeen toinen ylämäki valtatie 22 risteykseen. Etäisyys tasoristeyksestä radan Vehkakankaan mutkaan on noin 1 000 metriä. 130 km/h kulkevalla matkustajajunalla matkaan menee 28 sekuntia. Valtatie 22:lla ei ole ryhmittymiskaistoja Kummunkankaan risteyksessä kumpaankaan suuntaan, joten lisääntynyt raskaan kaluston liikenne muutenkin vilkkaalla Kainuuntiellä nostaa onnettomuuden riskiä.

Vaihtoehtoinen paluureitti alueelta liukkaan kelin aikana kääntyen joko vasemmalle ja kiertäen koko Sääsken suon tai suoraan Kummunkankaantien yli Vehkakankaantien kautta lisäksi läpikulkuliikennettä Heikkilänkankaalla. Kapea tie aiheuttaisi liikenteelle haittaa, ja erityisesti kelirikkoaikana Kummunkankaantien-Sääsken suontien käyttö vaatisi näiden teiden vahvistamisen.

Ympäristölupahakemukseen pyydetyissä lausunnoissa sekä ympäristökeskus (Valtatien 22 osalta) että Väylävirasto (junaradan osalta) edellyttävät selvityksiä ja rakenteellisia muutoksia liikenteen järjestelyihin.

Lumen vastaanotto on suunniteltu luonnonmaalle ja lumen mukana tuleva hiekka- ja yhdyskuntajäte poistettavaksi. Tällä hetkellä vastaanottoalueella kasvaa parimetrinen pajukko. Vastineessa on kysytty, millä tavalla edellä

mainitut jätteet poistetaan ilman, että näistä muodostuu ennen pitkää oma kaatopaikka tai että maapohja muuttuu mutasavivelliksi. Tällä hetkellä Vehkaoja on lähes kasvanut umpeen ja vetää huonosti. Tulva-aikoina keväällä ja syksyllä toiminta-alueella Vehkaoja on ääriään myöten täynnä.

Alueelle suunniteltu toiminta kuuluu järjestää sitä varten varatulle teollisuusalueelle, ei asutuksen keskelle eikä osakaavoitusalueelle. Mahdollisen toiminnan myötä maaseutumaisen Madekosken alueen yleinen viihtyisyys vähenisi ja liikenneturvallisuus kärsisi pysyvästi.



ovat antaneet vastineen Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja Isape Oy:n valituksista ja vaatineet Vaasan hallinto-oikeutta hylkäämään valitukset sekä pysyttämään valituksenalaisen päätöksen voimassa. Vastineen antajien omistamat kiinteistöt sijaitsevat noin 0–1 000 metrin etäisyydellä toiminnan sijoituspaikasta.

Vastineessa on vaatimuksen perusteluina viitattu vastineen antajien lupaviranomaiselle antamassa muistutuksessa 28.10.2020 esitettyihin perusteisiin. Lisäksi on esitetty muun ohessa seuraavaa:

Ympäristölupahakemuksen mukainen toiminta ei täytä YSL 48 ja 49 §:ssä säädettyjä ympäristöluvan myöntämisen edellytyksiä muistutuksessa ja vastineessa esitettyjen perusteiden mukaisesti.

Toiminnan luvanvaraisuuden arvioinnissa on otettava huomioon korkeimman hallinto-oikeuden vuosikirjapäätöksessä 2021:95 1.7.2021 esitetyt oikeusohjeet. Jätteen käsittelyä ei ole syytä tulkita suppeasti toiminnan luvanvaraisuutta arvioitaessa. Hakemuksen mukaisessa toiminnassa on kyse mittakaavaltaan suuresta ja taloudelliseen hyötyyn tähtäävästä toiminnasta. Toistaiseksi voimassa olevaa lupaa haetaan ympärivuotiseen viisi päivää viikossa harjoitettavaan toimintaan. Harjoitettu toiminta edellyttää maaperän muokkausta ja maanpinnan kohottamista. Osa toiminnan tarkoittamasta jätemateriaalista toimitetaan luvanhakijan omista toimipisteistä. Toiminnan on katsottava olevan laitosmaista jätteenkäsittelyä. Lupahakemuksessa tarkoitettu pilaantumaton maa-aines täyttää jätteen tunnusmerkit ja sen määrä tulee ottaa huomioon toiminnan luvanvaraisuutta koskevassa arvioissa.

Luvan myöntämiselle on esitetty olevan seuraavat esteet:

Vastineessa on viitattu ympäristönsuojelulain 11 ja 12 §:iin ja esitetty, että toiminnan sijoituspaikka on sopimaton ja toiminnan sijoittaminen vaikeuttaa alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen. Toiminnan sijoittamispaikka ei täytä YSL 11 ja 12 §:ien mukaisia edellytyksiä toiminnan sijoittamisesta.

Korkeimman hallinto-oikeuden oikeuskäytännön mukaan toiminnan sijoittamisessa oikeusvaikutteisen yleiskaavan alueelle tulee ottaa huomioon yleiskaavan alueiden käytön ohjauksen yksityiskohtaisuus sekä sen ohjausvaikutuksen yleispiirteisyys. YSL 11 §:ää koskevien yksityiskohtaisten perusteluiden mukaan sijoituspaikan valinnan arvioinnissa otetaan huomioon paitsi kyseisten alueiden toteutunut ja myös tuleva ja kaavan niille mahdollistama käyttötarkoitus. Vanhan lain yksityiskohtaisten perustelujen mukaan yleiskaavan merkitykseen vaikuttaa kaavan maankäyttövarauksen erityisyys ja maankäyttöratkaisujen kokonaisuus.

Oulun kaupungin yleiskaavoituksen lausunnon 3.11.2020 mukaan Kummunkankaan kaavakarttaan on merkitty kolme rakennuspaikkaa, joilla rakennuslupa voidaan myöntää suoraan osayleiskaavan perusteella. Osayleiskaava ohjaa näin ollen yksityiskohtaisesti alueen käyttöä. Maankaatopaikkatoiminnan sijoittaminen kiinteistön [REDACTED] rajalle ja lähelle muita jäljempänä yksilöityjä asuinkiinteistöjä vaikeuttaa alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen ja on muutenkin omiaan aiheuttamaan YSL 5 §:n 1 momentin 2 f -kohdassa tarkoitettua vahinkoa tai haittaa omaisuudelle taikka sen käytölle kiinteistön arvon alentumisen sekä muun ympäristön pilaantumisen muodossa.

Päätösesityksessä ja Isape Oy:n valituksessa on myös käsitelty virheellisesti hakemuksen mukaisen toiminnan sijoittuminen ja etäisyys koulujen tai päiväkotien läheisyyteen. Madekosken koulu sijaitsee noin 500–700 metrin päässä sijoituspaikasta. Nämä erityisen herkätkohteet tulee ottaa huomioon ympäristölupaharkinnassa. Päätösesityksessä ei ole otettu huomioon koulun läheisyyden kokonaisvaikutuksia muun muassa liikenteen huomattavan lisääntymisen osalta.

Isape Oy:n näkemys lähimpien asuinkiinteistöjen sijainnista on virheellinen. Hakemuksen mukaisen toiminnan sijaintikiinteistöistä lähimmät asuinkiinteistöt sijoittuvat 0–500 metrin päähän toiminnasta riippumatta siitä, mihin osaan kiinteistöjä toiminnot sijoitetaan. Toiminnan sijoittaminen näin lähelle asuinkiinteistöjä ei täytä YSL 11 §:n mukaisia sijoittamispaikan edellytyksiä, sillä toiminnasta aiheutuvaa pilaantumista ei voida mitenkään ehkäistä ja lupamääräykset ovat kokonaisuudessaan riittämättömiä minimoimaan asuinkiinteistöille aiheutuvaa rasitusta ja vahinkoa.

Vastineen antajat ovat edelleen ympäristöluvan myöntämisen esteinä viitanneet YSL 5 ja 49 §:iin sekä esittäneet, että ympäristölupahakemuksen mukainen toiminta aiheuttaa olennaista vahinkoa tai haittaa omaisuudelle taikka sen käytölle tai muuta yksityisen edun loukkausta. Ympäristölupahakemuksessa tai päätösesityksessä ei ole tuotu millään tavalla esiin sitä, millä tavoin on otettu huomioon vahingon tai haitan aiheuttaminen omaisuudelle tai sen käytölle. Huomioiden edellä lausuttu, lupamääräykset eivät ole riittäviä estämään omaisuudelle aiheutuvaa vahinkoa tai haittaa.

YSL 5 §:n 1 momentin 2 f -kohdan yksityiskohtaisten perusteluiden mukaan säännös vastaa aiemman lain säännöstä. Yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan nimenomaisesti, että säännöksen tarkoittamana vahinkona pidetään

muun ohella taloudellisia vahinkoja, kuten kiinteistön arvon alenemista. Vastineen antajat ovat esittäneet muistutuksen liitteenä asiantuntijalausannon alueella sijaitsevien kiinteistöjen arvon huomattavasta alentumisesta (vähintään 50 %), jota ei ole kuitenkaan otettu lainkaan huomioon päätösesityksessä.

Vastineessa on luvan myöntämisen esteenä viitattu kohtuuttomaan rasiinukseen ja siitä eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa ja ympäristönsuojelulain YSL 49 §:n 1 momentin 5 kohdassa säädettyyn. Säännöksen tarkoituksena on estää sijoittamasta epäsoviviin paikkoihin toimintoja, joiden sijoittumisen sopivuus on keskeinen toiminnan hyväksyttävyyden peruste. Hakemuksen mukainen jokapäiväinen ja ympärivuotinen jätteiden käsittely- ja varastointitoiminta ja erityisesti sen läheinen sijainti asuinkiinteistöihin on omiaan aiheuttamaan eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:ssä tarkoitettuja vaikutuksia lähialueen asukkaille ja kiinteistöille. Sijaintipaikan olosuhteet ja ominaispiirteet huomioon ottaen näin laaja-alainen toiminta ei ole tavanomaista rasiinusta. Päätösesityksen mukaisissa lupamääräyksissä eikä hakemuksessa ole esitetty, miten nämä haitalliset vaikutukset estetään. Haitallisia vaikutuksia ei käytännössä ole mahdollista estää toiminnan virheellisen sijoituspaikan takia asuinalueella. Lupamääräystä toiminnan harjoittamisen ajallisesta rajaamisesta ei voida näin ollen missään tilanteessa laajentaa.

Hakijan saanto toiminnan sijoittamiseen tarkoitettuun kiinteistöön Lukan-Heikinsuo 564-404-33-21 on riidanalainen. Asiaa koskeva kanne on vireillä Oulun käräjäoikeudessa.

Vaasan hallinto-oikeus ei voi ensi asteena ratkaista lumenkaatopaikan ja maanainesten ottamisen luvanvaraisuutta. Lumenkaatopaikan luvanvaraisuutta koskeva asia tulee saattaa rakennusvalvontaviranomaisen ratkaistavaksi maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) mukaisessa menettelyssä. Maanainesten ottamisen luvanvaraisuus kuuluu maa-aineslain (555/1981) mukaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

██████████ on antanut vastineen ja vaatinut Vaasan hallinto-oikeutta hylkäämään Isape Oy:n valituksen ja pysyttämään Oulun seudun ympäristötoimi-liikelaitoksen johtokunnan päätöksen voimassa.

Vaatimusten perusteluina on esitetty muun ohessa seuraavaa:

Päätös olla myöntämättä Isape Oy:lle lupaa maapankin rakentamiselle ja jätteenkäsittelytoiminnalle tiloilla Heikinsuo 564-404-33-41 ja Lukan-Heikinsuo 564-404-33-21 Oulun kaupungin Madekoskella on oikea.

Valituksessa on esitetty väite, ettei osayleiskaavan merkinnöillä olisi merkitystä. Tällainen väite on perusteeton. Osayleiskaavalla on myöhempää kaavoitusta ja rakentamista ohjaava vaikutus. Oulun kaupunginvaltuusto on hyväksynyt Oulujokivarren osayleiskaavan 21.5.2007. Kaavassa ja kaavan suunnittelussa oli keskeisiä tavoitteita muun muassa erityisesti Madekosken kyläkeskuksen kehittäminen ja maisema-arvojen säilymisen varmistaminen ja

Oulunjoen vedenlaadun parantaminen. Jos kaavamerkinnöillä ei olisi merkitystä, kaavoitusmenettely voitaisiin lopettaa tarpeettomana.

Hankealueen läheisyydessä on asutusta ja koululaisia. Madekosken koulu sijaitsee Kainuuntien toisella puolella. Koululaisten koulutie kulkee Isape Oy:n hakemuksen tarkoittaman kiinteistön ohi Kummunkankaantietä eikä alueella ole kevyen liikenteen väylää. Raskas ajoneuvoliikenne tulee aiheuttamaan vaaraa koulutietään kulkeville lapsille.

Valittajan vetoamassa päätösesityksessä on virheellisesti todettu, ettei hakemuksen tarkoittamalla toiminnalla olisi vaikutuksia yleiseen viihtyvyyteen, ihmisten terveyteen, luonnonsuojeluarvoihin tai rakennettuun ympäristöön. Täysin selvää on, että maankaatopaikalla ja lumenkaatopaikalla on vaikutusta yleiseen viihtyvyyteen. Ne muuttavat maisemaa ja aiheuttavat ympäristön rumentumista.

Tilalla [REDACTED] viljellään hevosten rehuksi muun muassa kauraa ja heinää. Tila on noin 300 metrin etäisyydellä ympäristölupahakemuksessa olevasta alueesta. Tila [REDACTED] on kaavassa merkitty alueeksi, jolla on ulkoilun ohjaamistarvetta sekä erityistä ympäristöarvoa. Tämä on noin 400 metrin etäisyydellä lupahakemuksen mukaisesta alueesta lisäksi tilalle on merkitty kolme asuinrakennuspaikkaa.

[REDACTED] on hevostallit ja ratsastusmaneesi sekä asuinrakennus. Tilojen peltoja viljellään sekä käytetään hevosten laitumina, harjoittelussa ja muuten kyseessä olevaa toimintaa tukevassa käytössä.

Lupahakemuksen mukainen toiminta ei ole alueelle sopivaa toimintaa eikä edellä mainitun osayleiskaavan mukaista tai ainakaan kaavan tavoitteiden mukaista. Toiminnasta aiheutuva liikenteen lisääntyminen tulee häiritsemään asukkaita ja muun muassa koulumatkoilla kulkevia koululaisia. Maa-ainesten (peltomullan) poisvieminen alueelta ja maakasojen ja -vallien rakentaminen on ristiriidassa osayleiskaavan maisema-arvojen ja maatilamaisuuden säilyttämisen tavoitteisiin.

Suunnitellulle alueelle tuotavat betoni, asfaltti ja tuhka ja lumi sisältävät hyvin todennäköisesti, tai ainakaan ei voi pois sulkea sisältävän, vaarallisia haitta-aineita, kuten lyijy, asbesti, mikromuovit, jotka vaarantavat lähistön maatalousmaat ja asuin kiinteistöt.

Jätelumikasojen sulamisesta voi aiheutua hallitsemattomia sulamisvesien aiheuttamaa maa-aineksien ja mahdollisten edellä mainittujen haitta-aineiden valumista vieressä oleville viljelyspelloille sekä lupa-alueella sijaitsevaan Vehkaojaan.

Lupahakemuksessa on mainittu, että alueelle loppusijoitetaan hyötykäyttöön kelpaamaton maa-aines ja näin alueen peltomaisema muuttuu

teollisuusalueeksi. Kyseinen loppusijoittaminen ei ole maatilamaisuuden arvojen mukaista ja vähentää entisestään alueen maatalotoimintaa.

Betonin, asfaltin ja tuhkan käsittelystä sekä murskaamisesta ja hakettamisesta leviää varmuudella ilman välityksin terveydelle haitallisia hiukkasia/pölyä alueen viljelyksille ja maanviljelys vaarantuu. Samoin toiminnasta aiheutuva melu haittaa tai jopa vaarantaa lähistön asutusta sekä tulevaa asutusta ja hevostaloutta.

Osayleiskaavassa on merkitty ohjeellinen tielinjaus nyt lupahakemuksen alaisten tilojen läpi. Tielinjaus tulisi menemään Kummunkankaantieltä Juurussuontielle ja sinne suunnitellulle kevyen liikenteen reitille. Tuo tielinjaussuunnitelma sekä kevyen liikenteen reititys olisi mahdoton toteuttaa, mikäli hakemuksen mukaiset luvat myönnetään alueelle ja kyseinen toiminta alkaisi. Hankkeen toteuttaminen vaikeuttaisi myös tällä tavoin osayleiskaavan toteuttamista.

Kyseinen jätteiden käsittely, maa-ainesten ja jätelumen käsittely ja varastointi soveltuu paremmin teollisuusalueille esimerkiksi Ruskon jätekeskuksen läheisyyteen.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu KHO 2021:58 poikkeaa olennaisilta oikeustositseikoiltaan nyt käsiteltävästä asiasta. Siteeratusta ratkaisusta ympäristölupa oli myönnetty teollisuusalueelle. Madekosken alue ei ole teollisuusaluetta.

Isape Oy:lle on varattu tilaisuus vastineen antamiseen Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen valituksen johdosta. Yhtiö on ilmoittanut, ettei se anna vastinetta.

Oulun seudun ympäristötoimi on antanut yhtiön valituksesta lausunnon, jossa on esitetty muun ohessa seuraavaa:

Ympäristötoimi on perustanut päätösesityksen perustelutekstissä olevan informatiivisen maininnan lumenkaatopaikkojen maankäyttö- ja rakennuslain mukaisesta luvanvaraisuudesta Oulun kaupungin rakennusvalvonnasta saamiinsa tietoihin, joiden mukaan kaikkien kiinteistöjen, jotka ottavat vastaan muilta kiinteistöiltä tai alueilta tulevia lumia ja varastoivat ne, on haettava asianmukainen lupa Oulun kaupungin rakennusvalvonnalta 1.7.2020 alkaen.

Lumen varastointi ei sinällään ole ympäristöluvanvaraista toimintaa. Päätösesitys on sisältänyt määräykset lumenkaatopaikkatoiminnasta niiltä osin, kuin lumenkaatopaikkatoimintaa ei voi erottaa ympäristövaikutuksiltaan alueen ympäristöluvanvaraisesta toiminnasta. Näin ollen toiminta-aikamääräys 2 koski myös lumenkaatopaikkatoimintaa tietyin poikkeuksin. Määräys 9 koski toimintojen etäisyyttä Vehkaojaan. Määräys 26 koski öljyvuomin asentamista kokoojaajaan. Nämä esitetyt määräykset ovat tarpeen koko toiminta-alueen vesiensuojelun kannalta, eikä lumenkaatopaikan vesistövaikutuksia voida erottaa muun toiminnan vaikutuksista.

Isape Oy on hakenut alueelle maa-ainestenottolupaa toiminta-alueen pintamaiden ottamiseksi. Johtokunta palautti asian uudelleen valmisteltavaksi sen jälkeen, kun se teki kielteisen päätöksen ympäristölupahakemuksesta. Ympäristötoimi on sopinut Isape Oy:n kanssa, että maa-ainesten ottolupahakemuksesta ei käsitellä niin kauan kuin nyt vireillä oleva valitusasia on kesken. Näin ollen Isape Oy:n valituksessaan esille tuoma ainesten hyödyntäminen ilman erillistä lupaa ei ole johdonmukainen sen kanssa, että hakija on itse hakenut maa-ainesten ottolupaa. Ympäristötoimi on perustanut maa-ainesluvan tarpeen kyseisellä alueella tapahtuvaan ainesten ottoon maa-aineslain 1 §:ään. Maa-aineksenoton luvanvaraisuutta ei ratkaista Vaasan hallinto-oikeudessa ympäristöluparatkaisusta tehdyn valituksen yhteydessä.

Vaatus oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta on hylättävä. Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 95 §:n mukaan oikeudenkäynnin osapuoli on velvollinen korvaamaan toisen osapuolen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan. Korvausvelvollisuuden kohtuullisuutta arvioitaessa voidaan lisäksi ottaa huomioon asian oikeudellinen epäselvyys, osapuolten toiminta ja asian merkitys asianosaiselle. Valituksessa esitetyillä perusteilla päätöksenteossa ei ole sellaista virhettä, jonka perusteella valittajan oikeudenkäyntikulut tulisi korvata.

Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen Ympäristö-vastuualue on antanut vastineista ja lausunnosta vastaselityksen ja todennut, että valituksenalaisen päätöksen mukaisella hankealueella ei ole vireillä (25.2.2022) asemakaavoitusta. Hankealuetta ei ole alueella voimassa olevassa osayleiskaavassa osoitettu asemakaavoitettavaksi alueeksi. Tällä hetkellä vireillä on osayleiskaavan tarkistaminen. Yleiskaavan muutos on luonteeltaan tekninen ja sen tarkoituksena on poistaa kaavassa olevat asemakaavoitukseen velvoittavat yleiskaavamääräykset ja -merkinnät. Muutokset eivät koske hankealuetta.

Isape Oy on antanut vastineista ja lausunnosta vastaselityksen ja vastaselityksenään uudistanut kaiken valituksessa esitetyn sekä vastaselityksestä tarkemmin ilmenevästi esittänyt, etteivät annetut vastineet ja lausunto osoita yhtiön vaatimuksia perusteineen miltään osin virheellisiksi.

Yhtiö on liittänyt vastaselitykseensä päivitetyn oikeudenkäyntikuluvaatimuksen 8 258,40 euroa ja yhtiön asianosaiskuluvaatimuksen 500 euroa korkovaatimuksineen. Oikeudenkäyntikulut on vaadittu korvattavaksi oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:n mukaisesti. Asian sisältö ja luonne huomioiden, on kohtuutonta, mikäli yhtiö joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan.

Oulun seudun ympäristötoimi on hallinto-oikeuden pyynnöstä toimittanut lisäselvitystä päätöksenteon perusteena olleisiin asiakirjoihin.

[REDACTED] *asiakumppaneineen* on toimittanut asiaan lisäselvitystä. Lisäselvityksen mukaan Oulun käräjäoikeus on tuomiossaan julistanut kiinteistöä Lukan-Heikinsuo (564-404-33-21) koskevan 9.5.2019 päivätyn kaupan pätemättömäksi. Kyseessä oleva kiinteistö on toinen niistä kiinteistöistä, jolla ympäristönluvan alaista toimintaa olisi tarkoitus harjoittaa. Tuomion myötä edellytyksiä ympäristönluvan myöntämiselle ei ole, koska luvan hakijalla ei ole puuttuvan omistusoikeuden myötä oikeutta toiminnan harjoittamiseen kiinteistöllä. Tuomion lopputulos huomioiden ympäristölupaa ei tule myöntää ennen tuomion lainvoimaistumista, koska ympäristölupahakemuksen mukaisilla toimilla on peruuttamattomia vaikutuksia kiinteistöille.

Merkintä

Hallinto-oikeus on tänään antamallaan eri päätöksellä ratkaissut valitukset (diaarinumerot 21403/2021 ja 21362/2021) Oulun seudun ympäristötoimi-liikelaitoksen johtokunnan 18.10.2021 (13.10.2021 § 92) päätöksestä.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

1. Hallinto-oikeus jättää tutkimatta Pohjois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen valituksen.
2. Hallinto-oikeus Isape Oy:n valituksen enemmälti hyläten kumoo Oulun seudun ympäristötoimi -liikelaitoksen johtokunnan päätöksen ja palauttaa asian johtokunnalle uudelleen käsiteltäväksi.
3. Hallinto-oikeus velvoittaa Oulun seudun ympäristötoimi -liikelaitoksen johtokunnan korvamaan Isape Oy:n oikeudenkäyntikuluja 1 500 eurolla viivästyskorkeineen. Viivästyskorke määräytyy korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaisesti siitä lukien, kun kuukausi on kulunut hallinto-oikeuden päätöksen antamisesta.

Hallinto-oikeus on hylännyt oikeudenkäyntikuluvaatimuksen edellä mainitun summan ylittävältä osalta.

Perustelut

1. Tutkimatta jättäminen

Ympäristönsuojelulain 23 §:n 1 momentin mukaan ympäristönsuojelulain yleisiä valvontaviranomaisia ovat elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus valtion valvontaviranomaisena sekä kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.

Ympäristönsuojelulain 191 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan valitusoikeus ympäristönsuojelulain nojalla annettuun päätökseen on valtion valvontaviranomaisella sekä toiminnan sijaintikunnan ja vaikutusalueen kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella.

Ympäristönsuojelulain 191 §:n yksityiskohtaisisten perusteluiden (HE 214/2013 vp) mukaan lainkohdassa säädettäisiin valitusoikeudesta lähes samoin kuin voimassa olleen ympäristönsuojelulain 97 §:ssä.

Ympäristönsuojelulain (86/2000) 97 §:ää koskevan lainvalmisteluaineiston (HE 84/1999 vp) mukaan alueellisella ympäristökeskuksella olisi erikseen 4 kohdan mukaan valitusoikeus yleisen edun valvojana ja valitusoikeus perustuisi 20 §:n 2 momentin mukaisen ympäristönsuojelun yleisen edun valvontaan asiassa.

Ympäristönsuojelulain 21 §:n 2 momentin mukaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ohjaa ja edistää ympäristönsuojelulaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettujen tehtävien hoitamista alueellaan, valvoo näiden säännösten noudattamista sekä käyttää osaltaan ympäristönsuojelun yleisen edun puhevaltaa tämän lain mukaisessa päätöksenteossa siten kuin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista annetussa laissa (897/2009) ja sen nojalla säädetään.

Ympäristönsuojelulain 21 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa (HE 214/2013 vp) todetaan muun ohella, että valtion valvontaviranomainen käyttäisi osaltaan ympäristönsuojelun yleisen edun puhevaltaa ympäristönsuojelulain mukaisessa päätöksenteossa. Valtion valvontaviranomainen antaisi lausuntoja lupahakemuksista ja hakisi tarvittaessa muutosta kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen tai valtion ympäristölupaviranomaisen tekemistä lupapäätöksistä ympäristönsuojeluedun turvaamiseksi.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen valituksessa on valitusoikeuden perusteena viitattu ympäristönsuojelulain 191 §:n 1 momentin 4 kohtaan. Lisäksi vaatimuskohdassa on todettu, että ELY-keskus pyytää valvontaviranomaisena, että Vaasan hallinto-oikeus kumoaa päätöksen ja palauttaa asian Oulun seudun ympäristötoimi -liikelaitoksen johtokunnalle uudelleen käsiteltäväksi.

Hallinto-oikeus toteaa viitaten myös edellä lainvalmisteluaineiston sisällöstä esitettyyn, ettei valvontaviranomaisen valitusoikeuden olemassaoloa ympäristönsuojelulain mukaisessa lupa-asiassa ole mahdollista perustaa pelkästään ympäristönsuojelulain 191 §:n 1 momentin 4 kohdan sanamuotoon perustuvaan tulkintaan. Lain esitöiden mukaisesti valitusoikeutta on tarkasteltava säännöksen sanamuodon lisäksi ottaen huomioon sekä valtion valvontaviranomaiselle ympäristönsuojelulaissa säädetyt tehtävät yleisen edun valvojana että kulloinkin valituksen kohteena olevan päätöksen ympäristölliset vaikutukset ja näihin kytkeytyvä ympäristönsuojelun yleisen edun valvonnan tarve.

Ympäristönsuojelun yleisen edun valvonnan sisältöä on käsitelty oikeudellisesti sitomattomassa ympäristöministeriön antamassa Ympäristövalvonnan ohjeessa 2/2016. Ohje on julkaisun mukaan tarkoitettu ympäristönsuojelulain, jätelain, vesilain ja merenkulun ympäristönsuojelulain tarkoittamille valtion valvontaviranomaisille (ELY-keskukset). Ohjeessa todetusti (kohta 5, Ympäristövalvonnan sisältö) ympäristövalvontaan sisältyy sekä ennakkovalvonta että jälkivalvonta, minkä lisäksi keskeisessä asemassa

on myös yleisen edun valvonta. Ohjeessa esitetyn mukaan (kohta 5.1, Yleisen edun valvonta) yleisen edun valvonnan voidaan katsoa edustavan kaikkia haitankärsijöitä ja sillä tavoitellaan yksityistä intressiä laajemman kokonaisuuden valvontaa. Ympäristölainsäädännössä yleinen etu määrittyy kestävän kehityksen tavoitteiden sekä ympäristön ja luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta. Ohjeessa esitetyn mukaan yleisen edun valvonta kattaa kaikki valvonnan osa-alueet ennakkovalvonnasta jälkivalvontaan eli varsinaiseen laillisuusvalvontaan saakka. Laillisuusvalvonnan keinoin puututaan lainvastaisiin tilanteisiin.

Valituksenalaisella päätöksellä on hylätty yhtiön ympäristölupahakemus ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan ympäristöluvanvaraisen toiminnan harjoittamiseen hakemuksessa kuvatulla kiinteistöllä.

Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen Ympäristövastuualue on vaatinut päätöksen kumoamista ja asian palauttamista lupaviranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi. Vaatimuksensa perusteina ELY-keskus on esittänyt, että päätös on ympäristönsuojelulain vastainen, koska päätöksestä ei käy ilmi lupaharkinta eikä lupahakemuksen epäämisen tarkemmat perustelut. Vaatimuksen perusteina on lisäksi esitetty, että hakemuksen mukainen toiminta rinnastuu maa- ja metsätalouden harjoittamiseen eikä siten edellytä sijoittamista teollisuusalueelle eikä hakemuksessa kuvattu toiminta ELY-keskuksen tulkinnan mukaan näin ollen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen.

Hallinto-oikeus toteaa, että sinänsä ELY-keskuksen ympäristönsuojelulain mukaiseen laillisuusvalvontaan kuuluvat valituksessa esiin tuodut seikat eivät nyt käsillä olevassa tapauksessa, jossa lupaviranomainen on hylännyt yhtiön ympäristölupahakemuksen, kuitenkaan muodosta ELY-keskukselle ympäristönsuojelulain 191 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua valitusoikeutta, kun asiassa ei ympäristölupahakemuksen hylkäämisen vuoksi ole ELY-keskuksen tehtävänä olevan yleisen ympäristönsuojeluedun valvontatarvetta. Tästä syystä ELY-keskuksen valitus on puuttuvan valitusoikeuden vuoksi jätettävä tutkimatta.

2. Pääasia

Keskeisiä sovellettuja oikeusohjeita

Ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan tässä laissa tarkoitetaan *päästöllä* ihmisen toiminnasta aiheutuvaa aineen, energian, melun, värinän, säteilyn, valon, lämmön tai hajun päästämistä, johtamista tai jättämistä yhdestä tai useammasta kohdasta suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään.

Saman pykälän 2 kohdan mukaan tässä laissa tarkoitetaan *ympäristön pilaantumisella* sellaista päästöä, jonka seurauksena aiheutuu joko yksin tai yhdessä muiden päästöjen kanssa muun ohessa a) terveystahaitta; d) ympäristön yleisen viihtyisyyden tai erityisten kulttuuriarvojen vähentymistä; e) ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä; f)

vahinkoa tai haittaa omaisuudelle taikka sen käytölle; tai g) muu näihin rinnastettava yleisen tai yksityisen edun loukkaus.

Saman pykälän 3 kohdan mukaan tässä laissa tarkoitetaan *ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavalla toiminnalla* laitoksen perustamista tai käyttämistä sekä siihen teknisesti ja toiminnallisesti kiinteästi liittyvää toimintaa taikka alueen käyttämistä tai toiminnan järjestämistä siten, että siitä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista.

Saman pykälän 13 kohdan mukaan tässä laissa tarkoitetaan *jätevedellä* sellaista käytöstä poistettua vettä, pilaantuneelta alueelta johdettavaa vettä tai ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaan toimintaan käytetyltä alueelta johdettavaa vettä, josta voi aiheutua ympäristön pilaantumista.

Ympäristönsuojelulain 11 §:n 1 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, että toiminnasta ei aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja pilaantuminen voidaan ehkäistä.

Saman pykälän 2 momentin mukaan toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon toiminnan:

- 1) luonne, kesto, ajankohta ja vaikutusten merkittävyys sekä pilaantumisen todennäköisyys ja onnettomuusriski;
- 2) vaikutusalueen herkkyys ympäristön pilaantumiselle;
- 3) merkitys elinympäristön terveellisyyden, ja viihtyisyyden kannalta;
- 4) sijoituspaikan ja vaikutusalueen nykyinen ja oikeusvaikutteisen kaavan osoittama käyttötarkoitus;
- 5) muut mahdolliset sijoituspaikat alueella.

Ympäristönsuojelulain 12 §:n mukaan luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti. Lisäksi alueella, jolla on voimassa maakuntakaava tai oikeusvaikutteinen yleiskaava, on katsottava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen.

Ympäristönsuojelulain 27 §:n 1 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaan toimintaan, josta säädetään liitteen 1 taulukossa 1 (direktiivilaitos) ja taulukossa 2, on oltava lupa (ympäristölupa).

Saman pykälän 2 momentin mukaan ympäristölupa on lisäksi oltava:

- 1) toimintaan, josta saattaa aiheutua vesistön pilaantumista eikä kyse ole vesilain mukaan luvanvaraisesta hankkeesta;
- 2) jätevesien johtamiseen, josta saattaa aiheutua ojan, lähteen tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetun noron pilaantumista;
- 3) toimintaan, josta saattaa ympäristössä aiheutua eräistä naapuruussuhteista annetun lain (26/1920) 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta.

Ympäristönsuojelulain 39 §:n 2 momentin mukaan hakemukseen on liitettävä lupaharkinnan kannalta tarpeellinen selvitys toiminnasta, sen vaikutuksista, asianosaisista ja muista merkityksellisistä seikoista.

Ympäristönsuojelulain 44 §:n 1 momentin mukaan toimivaltaisen lupaviranomaisen on annettava ympäristölupaa koskeva hakemus tiedoksi julkisella kuulutuksella noudattaen, mitä hallintolain 62 a §:ssä säädetään. Kuulutus ja hakemusasiakirjat on kuitenkin oltava nähtävillä vähintään 30 päivän ajan.

Ympäristönsuojelulain 48 §:n 1 momentin mukaan lupaviranomaisen on tutkittava ympäristöluvan myöntämisen edellytykset ja otettava huomioon asiassa annetut lausunnot ja tehdyt muistutukset ja mielipiteet. Lupaviranomaisen on muutoinkin otettava huomioon, mitä yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi säädetään.

Saman pykälän 2 momentin mukaan ympäristölupa on myönnettävä, jos toiminta täyttää tämän lain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen säännösten vaatimukset.

Ympäristönsuojelulain 49 §:n 1–5 kohtien mukaan ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa:

- 1) terveyshaittaa;
- 2) merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa;
- 3) 16–18 §:ssä kiellettyä seurausta;
- 4) erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella;
- 5) eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasisitusta.

Hallintolain 44 §:n 1 momentin mukaan kirjallisesta päätöksestä on käytävä selvästi ilmi muun ohella päätöksen perustelut.

Asiassa saatu selvitys

Toiminnan kuvaus

Yhtiö on hakenut ympäristölupaa Oulun kaupungin Madekoskella sijaitsevilla kiinteistöillä Heikinsuo 564-404-33-41 ja Lukan-Heikinsuo 564-404- 33-21 harjoitettavalle ylijäämämaa-aineksen vastaanotolle, käsittelylle, varastoinnille ja hyödyntämiselle sekä maa-aineksen loppusijoittamiselle maankaatopaikalle sekä maarakentamiseen soveltuvan jätteen hyödyntämiselle käsittely- ja varastointialueiden kenttärakenteissa sekä alueen tieväylien rakenteissa. Lisäksi alueelle vastaanotettaisiin lunta sekä maa- ja metsätaloudesta peräisin olevaa puuainesta, kuten kantoja ja risuja, jotka murskataan ja haketetaan alueella. Alueella valmistetaan lisäksi multaa kiinteistöltä kuorittavasta peltomullasta sekä maa-ainekuormien mukana vastaanotettavista humus- ja turvepitoisista pintamaista. Lisäksi maa-ainesten ottoluvalla

toimintakiinteistöiltä otettua pintamaata toimitetaan valmiina multana maarakennuskohteisiin. Toiminnan ensisijaisena tavoitteena on vastaanotettavien materiaalien ja maa-aineksen valmistelu hyötykäyttöön. Suurin osa vastaanotettavasta pilaantumattomasta maa-aineksesta hyödynnetään ja hyötykäyttöön kelpaamaton maa-aines loppusijoitetaan maankaatopaikalle. Ylijäämämaiden vastaanoton ja käsittelytoiminnan päätyttyä käsittelykentällä vastaanotettaisiin ja käsiteltäisiin edelleen maa- ja metsätaloudesta peräisin olevaa puuainesta sekä tehtäisiin lumen vastaanottoa talvikausina.

Haetun toiminta-alueen pinta-ala on noin 11–12 hehtaaria. Alue muodostuu vastaanotto-, käsittely- ja varastoalueesta (noin 1,8 ha), maankaatopaikasta (2,9 hehtaaria) ja maapankista (2,7 hehtaaria). Lumen vastaanottoalue on noin 0,5 hehtaaria. Toiminta-alueen länsireunalle asutuksen ja maankaatopaikan väliin jätettäisiin puustoinen ja kasvittunut noin 0,9 hehtaarin suojavyöhyke. Maankaatopaikan täyttäminen aloitettaisiin asutusalueen läheisyydestä. Maankaatopaikka toimii myöhemmin suojavallina.

Alueen rakentaminen aloitetaan puuston raivauksella ja toiminta-alueen kasvukerroksen kuorimisella. Alustavan suunnitelman mukaan pintamaita poistetaan noin 9,7 hehtaarin alueelta tasausta varten. Peltomultaa poistetaan kentän rakentamiseksi noin 0,5–0,8 metrin syvyydeltä arviolta 50 000 m³ ktr riippuen kaivussyvyydestä ja kuorittavasta pinta-alasta. Raivauksesta syntynyt puuaines ja kuorittu peltomulta varastoidaan alueelle tulevaa jatkokäyttöä varten. Alueen pohjan tasauksessa käytetään pilaantumattomia rakentamiskelpoisia ylijäämämaita, joiden haitta-ainepitoisuudet alittavat PIMA-asetuksen kynnyksarvon tai alueellisen taustapitoisuuden, 59 500–86 000 m³ ktr (131 000–189 000 t).

Materiaalien ja maa-aineksen käsittely- ja vastaanottokentän pohjat sekä alueen sisäiset kulkureitit rakennetaan maarakentamiseen soveltuvista jättemateriaaleista, kuten betonimurskeesta, tuhkasta, tiilistä, asfaltista ja muista saatavilla olevista materiaaleista. Kulkuväylien yhteenlaskettu pituus on noin 600 metriä ja leveys 5,5 metriä. Materiaaleja hyödynnetään vastaanottokentän alueella (noin 1,8 hehtaaria) sekä tarpeen mukaan alueen kulkuväylillä yhteensä noin 2 hehtaarin alueella 18 000–25 000 m³ (noin 23 400–32 500 tonnia). Hyödynnettävät jättemateriaalit vastaisivat MARA-asetuksen mukaisia peitetyn kentän kriteerejä.

Kenttärakenteet toteutettaisiin noin 1–1,5 metriä nykyistä maanpintaa korkeammalle tasolle. Pohjavedenpinnan ja jättemateriaalista rakennettavan kerroksen alapinnan välinen etäisyys on vähintään yksi metri. Rakentamisvaihe kestää arviolta kaksi vuotta ja rakentaminen etenisi sitä mukaa kuin jättemateriaaleja on saatavana. Kenttä- ja tierakenteessa käytettäviä jätteitä ei varastoitaisi alueella ennen niiden hyödyntämistä lukuun ottamatta rakentamisen tarvittaessa edellyttämää lyhytaikaista, arviolta 1–2 viikon kestävää varastointia. Rakennekerrokseen käytettävän jätteen enimmäisvarastointimäärä olisi 1 000 tonnia.

Vastaanotto ja käsittelytoiminta alueella aloitetaan heti kun alueen rakenteet ovat vastaanoton ja käsittelyn osalta valmiit. Alueen koillisivulle rakennetaan meluvalli ennen muun toiminnan aloittamista. Meluvallin rakenteessa hyödynnetään pilaantumattomia rakentamiskelpoisia ylijäämämaita, jotka alittavat PIMA-asetuksen kynnyksarvot tai alueelliset taustapitoisuudet, arviolta 5 200 m³tr (11 500 tonnia). Meluvallin pinta-ala olisi noin 0,3 hehtaaria, korkeus noin 3 metriä ja luiskakaltevuus 1:2 tai loivempi.

Alueelle rakennetaan kierrätettävälle maa-ainekselle maapankki ja loppusijoitettavalle maa-ainekselle maankaatopaikka. Maankaatopaikan täyttäminen alkaa tasatusta pohjasta. Keskelle toiminta-aluetta sijoittuisi 2,7 hehtaarin laajuinen läjitysalue 1 ja alueen lounaiskulmaan 2,9 hehtaarin kokoinen läjitysalue 2. Vaiheen 1 läjitystilavuus olisi 209 700 m³ ja vaiheen 2 läjitystilavuus 245 900 m³. Läjitysalue 1 toimisi toiminnan alkuvaiheessa maa-ainespankkina eli hyötykäyttöön menevien maa-ainesten varastointi- ja käsittelyalueena.

Maapankin alueella materiaaleja ja maa-aineksia käsitellään tarvittaessa lajittelemalla, seulomalla tai muulla mekaanisella käsittelyllä. Lajittelu tapahtuu kuorman purun yhteydessä ja sitä voidaan tehdä myös koneellisesti. Lajittelua tehdään pääasiassa maankaatopaikan alueella. Seulonta tehdään pääasiassa siirrettävillä seulontalaitteistoilla käsittelykentällä. Vastaanotettavia ja käsiteltyjä maa-aineksia välivarastoidaan tarvittaessa maapankin alueella ennen niiden hyödyntämistä.

Toiminnan edetessä maankaatopaikka kattaa kokonaisuudessaan myös maa-aineksen kierrätysalueen ja alue täyttyy yhdeksi maankaatopaikaksi. Maankaatopaikka sijoitetaan siten, että se toimii samanaikaisesti suojevallina asutuksen sekä käsittely- ja varastointikentän toimintojen välillä. Maankaatopaikalle vastaanotettaisiin pilaantumattomia ylijäämämaita enintään 49 000 tonnia vuodessa. Maa-aineksen haitta-ainepitoisuudet alittaisivat PIMA-asetuksen mukaisen alemman ohjearvon. Happamia sulfaattimaita otettaisiin maankaatopaikalle vastaan arviolta 2 000–5 000 tonnia vuodessa ja lumen mukana tulevaa hiekkoitushiekkaa talvikaudessa keskimäärin noin 30–60 m³. Happamat sulfaattimaat sijoitettaisiin 0,25 hehtaarin alueelle, kalkittaisiin ja kapseloitaisiin savisella/silttisellä peittokerroksella. Kapselointia rakennettaisiin kuorma kerrallaan. Maankaatopaikan täyttökorkeus olisi +6 metriä. Maankaatopaikka muotoiltaisiin 1:3 luiskilla ja maisemoitaisiin ympäröivään maastoon sopivaksi täyttötilavuuden tultua saavutetuksi. Maankaatopaikan täyttäminen aloitettaisiin kiinteistöjen reunalta toiminta-alueen lounaiskulmasta.

Toiminta-alueen koillisnurkalla vastaanotettaisiin ja käsiteltäisiin maa- ja metsätalouden puuperäistä ainesta enintään 4 000 tonnia vuodessa. Kannot esikäsiteltäisiin puhdistamalla enimmäkseen mullat pois esimerkiksi kaivinkoneella. Murskaus tehtäisiin siirrettävillä murskaimilla, joihin materiaali syötettäisiin koneellisesti. Kantoja murskattaisiin alueella arviolta 20 työvuoraa eli kaksi viikkoa vuodessa.

Multaa valmistettaisiin noin 10 000 tonnia vuodessa maapankin alueella tai käsittelykentällä. Mullan valmistukseen käytettäisiin pilaantumaton toiminta-alueen pintamaa-ainesta ja muualta tuotuja ylijäämämaita. Mullan valmistus sisältäisi maa-ainesten seulontaa ja tarvittavien tukiaineiden, kuten turpeen, maa- ja metsätaloudesta peräisin olevan puuhakkeen ja kuorikkeen, hienojakoisten kivennäismaiden sekä tarvittaessa kalkin ja lannoitteiden sekoittamista maa-aineksen joukkoon. Kalkki ja maanparannusaine tuodaan paikalle säkeissä. Käsittelemättömän maa-aineksen enimmäisvarastointimäärä olisi enintään 5 000 tonnia ja valmiin mullan enimmäisvarastointimäärä 3 000 tonnia. Välivarastointi toiminta-alueella kestäisi alle vuoden.

Vastaanottoalueella otettaisiin vastaan ja varastoitaisiin lunta arviolta 20 000–30 000 m³ talvikaudessa. Lumi kasattaisiin traktorilla. Lumen mukana alueelle tulevat roskat kerättäisiin erilliseen jäteastiaan ja toimitettaisiin luvanvaraiseen vastaanottoaikaan. Lumen seassa oleva hiekkoitushiekka sijoitettaisiin maankaatopaikalle ja/tai hyödynnettäisiin alueen kulkureittien liukkauden torjunnassa tai kenttä- ja kulkuväylien pintakerroksen tasauksessa.

Madekosken Maapankkiin vastaanotetaan ylijäämämaita ja materiaaleja pääasiassa Oulun seudulta. Suurin osa sekä rakentamisen että toiminnan aikaisista kuljetuksista tulee alueelle Kainuuntieltä Kummunkankaantielle ja siitä eteenpäin junaradan huoltotien kautta toiminta-alueelle. Myös maapankista muualle hyötykäyttöön toimitettavat materiaalit kuljetetaan vastaavaa reittiä. Hakemuksen mukaan kulkureitillä ei sijaitse asutusta. Valtatien 22 keskimääräinen vuorokausiliikenne vuonna 2017 oli noin 6 776 ajoneuvoa. Kummunkankaantien liikennemääristä ei ole tietoa. Liikennemäärät vaihtelevat siirtolapuutarhan vuoksi vuodenajan mukaan. Materiaaleja kuljetetaan rekka- ja kuorma-autoilla. Kuormakoot vaihtelevat, mutta ovat pääasiassa noin 10–40 tonnia/kuorma. Rekka- ja kuorma-autokuljetuksia on arkisin keskimäärin 5–10 yhdensuuntaista ajoneuvoa vuorokaudessa. Kuljetusmäärät voivat hetkellisesti olla arvioitua suurempia. Yhtiön valituksessa esitetyn mukaan hakemuksen tarkoittama liikenne tarkoittaa noin neljää-viittä rekka-autoa vuorokaudessa.

Toiminta-alueella käytettävien työkoneiden, kuten pyöräkuormaajien, kaivinkoneiden ja traktoreiden, polttoaineena käytetään kevyttä polttoöljyä. Toiminnoissa käytettävä kalusto tuodaan paikalle tarvittaessa kulloisenkin työvaiheen suorittamista varten. Polttoaineet varastoitaisiin alueella 2-vaippaisissa polttoainesäiliöissä, joissa on kiinteä valuma-allas. Polttoaineiden väliaikainen varastointi ja koneiden tankkaaminen pyritään toteuttamaan aina samassa paikkaa kenttäalueella. Alueella ei huollata työkoneita.

Hakemuksen mukaan toimintaa harjoitettaisiin pääsääntöisesti arkisin (ma–pe) kello 7–22. Toimintaa olisi myös muina päivinä (la–su) ja kellonaikoina esimerkiksi rankkojen lumisateiden aikaan ja välittömästi niiden jälkeen, kun lunta tuodaan myös yöllä ja viikonloppuisin. Lisäksi materiaaleja ja maa-aineksia voidaan vastaanottaa ja lastata kiireellisissä tapauksissa. Melua eniten aiheuttavat toiminnot eli haketus, murskaus ja seulonta toteutetaan arkisin (ma–pe) kello 7–22 välisenä aikana.

Toiminnan sijainti ja ympäristöolosuhteet

Toiminta sijoittuisi Oulun Madekosken kaupunginosaan Säaskensuon alueelle valtatie 22 eteläpuolelle edellä viitatuille kiinteistöille rakennettavalle toiminta-alueelle. Kiinteistö 564-404-33-41 on nykytilassa peltoa ja kiinteistö 564-404-33-21 osin peltoa ja osin kasvillisuuden valtaamaa vanhaa peltomaata, jonka ympärille on kaivettu kuivatusojat. Kiinteistöjen läpi virtaa kohti länttä Vehkaoja, joka laskee Juurusojaan. Alueen pinta- ja pohjamaalajina on hieno hieta. Toiminta sijoittuu alueelle, jossa happamien sulfaattimaiden esiintymisen todennäköisyys on suuri.

Rataosuus Oulu-Kontiomäki sijaitsee noin 70 metrin etäisyydellä ja Valtatie 22 noin 250 metrin etäisyydellä toiminta-alueesta pohjoiseen. Naapurikiinteistöjen maankäyttömuotona on pääasiassa peltoviljely. Lähimmät asuinkiinteistöt sijaitsevat lännessä Kummunkankaan alueella noin 130 ja 160 metrin etäisyydellä ja koillis-itäsuunnassa noin 250 ja 270 metrin etäisyydellä junaradan toisella puolella. Siirtolapuutarha-alue Artturila on lähimmillään noin 780 metrin etäisyydellä alueesta länteen.

Alueella on voimassa Oulujokivarren osayleiskaava, jossa haettu toiminta-alue on osoitettu maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi (M). Merkintää koskevan kaavamääräyksen mukaan alueelle saa rakentaa maa- ja metsätalouteen sekä sitä tukevan yritystoiminnan käyttöön tarkoitettuja talousrakennuksia ja rakennelmia. Alueen monikäyttö, luonnon monimuotoisuus ja uhanalaisten lajien suojelu on turvattu metsälailalla (6 §). Maisemallisesti avointa maisemaa rajaavat tai yleisiin teihin rajoittuvat metsäreunat tulee säilyttää mahdollisimman ehjinä. Yleiskaavassa hakemusalueen läpi on merkitty ohjeellinen tiesuunnitelmaa laadittaessa tarkentuva tielinjaus.

Haetun toiminta-alueen länsipuolella on yleiskaavassa osoitettu pääosin jo rakentunut edellä viitattu asuinpienalojen alue (AP). Alueelle on yleiskaavassa osoitettu kolme uutta asuinrakennuksen rakennuspaikkaa haetun toiminta-alueen läheisyydessä. Rakennuspaikoista haettua toiminta-aluetta lähin on rakentamaton. Rakennuspaikan etäisyydeksi haetusta toiminta-alueesta on arvioitu noin 100 metriä.

Toiminta-alue ei sijaitse ympäristöhallinnon luokittelemalla pohjavesialueella. Lähin vedenhankinnan kannalta tärkeäksi luokiteltu pohjavesialue Hangaskangas (11564051, luokka I) on toiminta-alueen kaakkoispuolella noin 3 kilometrin etäisyydellä. Hakemuksessa alueen pohjaveden pinnankorkeuden on arvioitu olevan 2 metriä alempana alueen maanpinnasta ja arviolta alempana kuin Vehkaojan vesipinta. Pohjaveden on lupaviranomaisen 22.3.2021 tekemästä tarkastuksesta laaditun muistion (8.4.2021) mukaan todettu olevan alueelle kaivetuissa koekuopissa noin 1,3 metriä maanpinnasta Vehkaojan pohjoispuolisella alueella ja noin 1,4 metriä maanpinnasta Vehkaojan eteläpuolisella alueella.

Toiminta-alue sijoittuu Oulujoen vesistöalueen (59) alaosan alueelle (59.11) ja alue kuuluu Oulujoen-Iijoen vesienhoitoalueeseen. Käsittely- ja varastointikentällä sekä maankaatopaikalla muodostuvat vedet ohjataan

Vehkaojaan. Vehkaojasta vedet virtaavat Juurusojan kautta Kaupunginojaan. Juurusojaan yhtyvän Vehkaojan pituus on noin 6 kilometriä. Kaupunginoja laskee mereen Oulujoen suistossa Pokkisenväylän kohdalla. Kaupunginojan pituus on noin 10 kilometriä ja siihen yhtyvän Juurusoja noin 13 kilometriä. Juurus- ja Kaupunginojan yhteinen valuma-alue on noin 77,5 km².

Oulun kaupungin Maa- ja mittausyksikön lupahakemuksesta lupaviranomaiselle antaman muistutuksen mukaan Oulun kaupunki on vuonna 2019 käynnistänyt Juurus- ja Kaupunginojan kunnostushankekokonaisuuden. Muistutuksessa on arvioitu, että hakemuksessa kuvatussa rakentamisesta ja alueelle suunnitellusta toiminnasta aiheutuu pintavesien ravinne- ja kiintoainekuormitusta, eikä maapankkitoiminnan vaikutukset vesistöön ole vähäiset. Oulun kaupungin tavoitteena on tulevien vuosien aikana toteuttaa Juurus- ja Kaupunginojien varsilla pitkällä aikavälillä vesistön vedenlaatua parantavia ja monipuolisemman virkistyskäytön mahdollistavia vesiensuojelutoimenpiteitä.

Arvioidut ympäristövaikutukset

Hakemuksen mukaan alueen merkittävimmät melulähteet nykyisellään ovat rautatie- ja ajoneuvoliikenne. Lähialueen pellot ovat myös maatalouskäytössä, jolloin melua voi aiheutua esim. traktoreista tai muista työkoneista. Raskas liikenne sekä valtatiellä että rautatiellä aiheuttaa lähialueella tärinävaikutuksia. Oulun-Kontiomäen-osuudella raideliikenne painottuu tavaraliikenteeseen ja yöaikainen tavaraliikenne on huomattavasti vilkkaampaa kuin päiväaikainen. Maapankin alue sijoittuisi meluvyöhykekartan päiväajan keskiäänitason > 50–55 dB:n alueelle ja yöajan keskiäänitasojen osalta > 50–60 dB:n alueelle. Rakentamisvaiheen merkittävimmät melu- ja tärinävaikutukset aiheutuisivat rakentamiseen, materiaalien käsittelyyn sekä siirtämiseen käytettävän kaluston liikennöinnistä. Toiminnan aikaisia meluvaikutuksia aiheutuisi materiaalien käsittelystä (seulonta, haketus ja murskaus), siirtämisestä (kuten pyöräkuormain, kaivinkoneet) sekä liikennöinnistä. Tärinävaikutuksia toiminnoista syntyisi paikallisesti ja ne kohdistuisivat hyvin pienelle alueelle. Merkittävin yksittäinen melua aiheuttava työvaihe olisi puuaineksen haketus ja kantojen murskaus.

Hakemuksessa esitetyn mukaan toimintojen aiheuttamalle ympäristömelulle altistuisivat eniten alueen länsipuolella sijaitsevat asuinkiinteistöt. Toiminnasta aiheutuvan melun ei kuitenkaan arvioida nostavan alueen melutasoa merkittävästi nykyisestä. Varastokasojen sijoittelulla, koillissivun meluvallilla, maankaatopaikalla sekä asutuksen väliin jäävälle suojavyöhykkeellä estetään toiminnan mahdollisia meluhaittoja asuinkiinteistöille. Meluvaikutukset lähialueen asuinkiinteistöille arvioidaan voitavan pitää pienenä. Ylijäämämaiden vastaanoton ja käsittelytoiminnan päätyttyä vaikutukset melusta ja/tai tärinästä vähenisivät.

Hakemukseen liitettyssä 19.3.2021 päivätyssä pöly- ja melumallinnuksessa kuljetuksia ja käsittelyä on oletettu tapahtuvan kello 7–22 läpi vuoden. Haketusta ja murskausta on oletettu tehtävän kevätkesällä ja syksyllä yhteensä 2 kuukauden aikana. Maankaatopaikalla on oletettu olevan toimintaa

lumettomana aikana. Kuljetusten oletusmäärä on 10 yhdensuuntaista maansiirtoautoa/vuorokausi. Pöly- ja melumalli on laadittu edustamaan pahinta mahdollista tilannetta, jolloin läjituskasan korkeus vastaa suunniteltua lopputilannetta. Melumalli on tehty ilman toiminta-alueen itäpuolelle sijoittuvaa meluvallia ja meluvallin kanssa. Mallinnuksessa on huomioitu koko vuoden liikenne mukaan lukien lumenkaatopaikan liikenne.

Melumallinnuksessa tiet, kaivinkoneet ja kauhakuormaajat on mallinnettu pääasiassa ajoreittiä kuvaavana viivalähteenä ja muut melulähteet pistelähteinä. Kaikki toiminnot toimisivat kello 7–22. Melun leviämislaskenta on tehty Datakustik CadnaA -mallinnusohjelmalla käyttäen yhteispohjoismaista teollisuus- ja tieliikennemallia. Melutasojen arviointi perustuu melun leviämiseen ja vaimenemiseen 3D-maastomallissa, johon on sijoitettu melulähteet, melusteet ja maastonmuodot. Laskentapisteen olivat 10 metrin välein ja laskentapisteen korkeus 2 metriä. Melua aiheuttavista toiminnoista ja etäisyyksistä johtuen melu ei ole niin impulssimaista, että melutasoihin olisi perusteltua lisätä haitallisuuskorjauksia lähimmissä häiriintyvissä kohteissa. Mallinnustulosten perusteella toiminnoista aiheutuvien melutasojen voidaan arvioida olevan selvästi alle valtioneuvoston päätöksen 993/1992 ohjeiden. Melun leviämislaskelmissa ei ole otettu huomioon toiminta-alueen ja lähimpien asuinrakennuksien välissä olevaa puustoa, joka vaimentaa melutasoja jonkin verran.

Pölymallinnuksen PM₁₀-kokoluokan hiukkasten vuorokausi- ja vuosipitoisuuksien leviämislaskelmissa lähtötietoina on käytetty muista vastaavista kohteista ja kirjallisuudesta löytyviä mittaus- tai päästötietoja. Laskennoissa ei ole huomioitu alueen taustapitoisuuksia. Kuljetuksen päästöt on laskettu Kajaanintien ja Kummunkankaantien risteyksestä maankaatopaikalle asti. Puumurskeen ja -hakkeen varastokasat on huomioitu mallissa pintalähteinä. Kuljetukset (tiealueet) on mallinnettu viivalähteinä ja muut päästölähteet aluelähteinä. Päästökorkeutena käytettiin kuljetusreiteillä 0,5 metriä sekä murskauksessa, lastauksessa ja mullan valmistuksessa 1,5 metriä. Maa-ainesten ja mullan seulonnessa on oletettu olevan käytössä sama siirrettävä seulantakalusto. Mallinnustuloksen mukaan hengitettävien hiukkasten vuorokausipitoisuuden (50 µg/m³) raja-arvon ylittymiset kuormien purun ja tasauksen yhteydessä rajoittuvat maankaatopaikalle. Hankkeesta ei aiheudu hengitettävien hiukkasten vuosipitoisuuden raja-arvon (40 µg/m³) ylityksiä. Toimintojen pölypäästöjen vaikutukset arvioidaan kokonaisuutena melko vähäiseksi. Pölypitoisuus pienenee melko nopeasti hankealueen ulkopuolella, eikä asutukselle aiheudu mallinnusten perusteella merkittävää pölyvaikutusta. Koska mallin lähtötiedot ja oletukset hieman yliarvioivat pölypäästöjä, mallinnusten voidaan katsoa edustavan pahinta tilannetta. Todellisuudessa ympäristön hengitettävien hiukkasten pitoisuudet ovat vielä mallinnettua matalammat. Hakemuksen mukaan pölyn leviämistä on mahdollista hillitä tiealueiden ja käsittelykenttien puhtaanapidolla sekä kuljetusreittien kastelulla sekä tuhkakasan peittämisellä ja tarvittaessa kostuttamisella.

Toiminnasta syntyvät maastoon johdettavat vedet ovat käsittely- ja varastointikentällä, liikennealueilla, lumen vastaanottopaikalla sekä

maankaatopaikalla muodostuvia hulevesiä. Vedet johdetaan alueelle rakennettavien ojien ja lietesyvennyksien kautta Vehkaojaan. Lietesyvennyksen tarkoitus on hidastaa virtausta ja laskeuttaa kiintoainesta syvennykseen. Vehkaojan maankaatopaikan puolelle jätettäisiin kasvillisuutta ojan reunaan pidättämään ja vähentämään mahdollista ravinne- ja kiintoainekuormaa.

Maanrakennustöiden yhteydessä ojiin voi kohdistua kiintoainekuormitusta, joka voi näkyä ojien samentumisena. Alueen happamien sulfaattimaiden vaikutus ehkäistään rajaamalla kaivusyvyys 0,5–0,8 metriin. Kenttäalueen ja tieväylien rakentamisessa hyödynnettävistä MARA-asetuksen kriteerit täyttävistä jätteistä ei arvioida olevan haitallisia vaikutuksia Vehkaojaan, eikä alueen muihinkaan pintavesiin. Ulkopuolisten vesien pääsy alueelle estetään rakentamalla alue nykyistä maanpinnan tasoa korkeammalle.

Alueelle jätettävällä kasvillisuudella ja puustolla sekä tulevaisuudessa maankaatopaikan maisemoinnilla pyritään vähentämään pintavesien muodostumista.

Lumen sulamisvesien määräksi arvioidaan vuosittain vastaanotettavan lumen enimmäismäärällä laskettuna 5 000 m³. Lumen sulaminen ei tapahdu hetkessä, vaan kevään tulvahuippujen jälkeen. Sulamisvesien haitta-aineista ei arvioida aiheutuvan vaikutuksia maaperään tai alapuoliseen vesistöön. Lumen sulamisvesien aiheuttamaa vesistökuormitusta ennaltaehkäistään sijoittamalla lumenvastaanotto luonnonmaalle ja jättämällä lumenvastaanottoaikaan ja Vehkaojan väliin vähintään 2 metrin suojavyöhyke. Luonnonmaa pidättää sulamisvesiä ja mahdollista ravinnekuormaa paremmin kuin rakennettu kenttä. Lumen mahdollisesti sisältämien mahdollisten öljyhiilivetyjen vuoksi purkuojaan sijoitettaisiin öljyvuomi eikä veden virtausta ojassa päästettäisi nousemaan liian suureksi.

Toiminnan vaikutukset Vehkaojaan arvioidaan kokonaisuudessaan pieniksi, minkä vuoksi erillistä laskeutusallasta vesien käsittelylle ei ole suunniteltu. Vehkaojaa kuormittaa nykyisellään valuma-alueen maa- ja metsätalous.

Hulevesien näytteenotto esitettäisiin tehtäväksi kerran kolmessa vuodessa kevään ylivalunta-aikaan kolmesta lietesyvennyksistä Vehkaojaan purkautuvasta vedestä. Hulevesinäytteistä analysoidaisiin lämpötila, happi, kiintoaine, pH, sähkönjohtavuus, COD_{Mn}, BOD_{7(ATU)}, kokonaistyyppi, kokonaisfosfori, kloridi, sulfaatti ja öljyt.

Yhtiö on arvioinut rakentamisen vaikutukset maaperään ja pohjaveteen vähäisiksi ja paikallisiksi.

Oikeudellinen arviointi

Kysymyksenasettelu

Hallinto-oikeudessa on yhtiön valituksesta ratkaistavana, onko lupaviranomainen voinut valituksenalaisen päätöksen perusteluista ilmenevillä syillä hylätä yhtiön ympäristölupahakemuksen.

Yhtiö on valituksessaan tarkemmin esitetyin perustein päätöksen kumoamisen ohella vaatinut hallinto-oikeutta myöntämään sille hakemansa ympäristöluvan valituksessa yksilöidyin muutoksin toimielimen päätösesityksessä muotoiltuihin ehdotuksiin lupamääräyksiksi. Hallinto-oikeus toteaa, että kun yhtiön ympäristölupahakemus on valituksenalaisella päätöksellä hylätty ja kun hallinto-oikeus ei voi ensiasteena tehdä ympäristönsuojelulaisissa tarkoitettua lupaharkintaa, hallinto-oikeus voi yhtiön valituksesta tutkia vain valituksenalaisen päätöksen laillisuuden ja arvioida, onko päätös kumottava ja asia mahdollisesti palautettava lupaviranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi.

Menettely lupaviranomaisessa

Hallinto-oikeus toteaa lupahakemuksen käsittelystä seuraavaa.

Valituksenalaisen päätöksen mukaan hakemus on saapunut Oulun seudun ympäristötoimeen 30.12.2019. Ympäristölupahakemuksen vireilletulosta on kuulutettu 21.9.–28.10.2020. Kuulutus on annettu erikseen tiedoksi hakemusalueen naapureille noin 600 metrin säteellä haetusta toimintakiinteistöstä.

Lupaviranomaisen järjestämä tutustumistilaisuus hakemuksen kohteena olevaan alueeseen ja suunniteltuun hankkeeseen on järjestetty 19.10.2020. Tilaisuutta koskeneen kutsukirjeen mukaan tilaisuudessa hakija esittelee maa-aines- ja ympäristölupahakemuksia ja tilaisuudessa voi keskustella ja esittää kysymyksiä sekä tutustua hakemusalueeseen. Kirjeen mukaan ympäristötoimi on ilmoittanut tilaisuudesta etukäteen kirjeellä niille tahoille, joille on mennyt tieto hakemuksesta sekä tahoille, joilta on pyydetty lausunto.

Lupaviranomainen on pyytänyt hakemuksen kuuluttamisen aikana ja sen jälkeen yhtiötä täydentämään lupahakemustalukuisia kertoja. Täydennyspyynnöt ovat koskeneet muun ohella lupahakemukseen liitettävää selvitystä pohjaveden korkeudesta toimintakiinteistöllä, selvitystä toiminnan arvioiduista melu- ja pölyvaikutuksista, hulevesisuunnitelmaa Vehkaojaan johdettavista vesistä ja hulevesitarkkailua, sekä lumenkaatopaikkaa, maankaatopaikkaa, metsäperäisen puujätteen haketusta ja kantojen murskausta, maa-ainesten seulontaa, jätteiden hyödyntämistä maarakentamisessa, mullan valmistusta, jätteiden varastointia ja jätteen käsittelytoiminnan vakuutta.

Edellä esitetyn perusteella on todettavissa, ettei lupahakemusta koskevassa kuulutuksessa ole ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 11 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaisesti ollut annettu riittäviä tietoja muun ohessa haetun toiminnan olennaisista päästöistä, erityisesti huomioon ottaen hakemuskuulutuksen jälkeen tehtyjen hakemusten täydennysten sisältö. Hallinto-oikeus katsoo, että asia ei ole ollut hakemuksen kuulutusajankohtana lupaviranomaisessa riittävän yksityiskohtaisesti selvitettyä. Hakemuksen kuuluttamisen jälkeen hakemukseen tehdyt täydennykset sisältävät muun ohella hakijan laatimaan mallinnukseen perustuvan selvityksen toiminnan melu- ja pölypäästöistä ja niiden arvioiduista vaikutuksista sekä olennaisia tietoja alueella harjoitettavista toiminnoista. Edellä kuvattuja

hakemuskuulutuksen jälkeen tehtyjä lupahakemuksen täydennyksiä on pidettävä merkityksellisinä toiminnan ja sen vaikutusten arvioinnissa.

Hakemusasiakirjojen mukaan lupaviranomainen ei ole varannut asianosaisille ja lausunnon antajille tilaisuutta täydentää muistutuksia, mielipiteitä ja lausuntoja hakemuksen täydennysten johdosta eikä täydennettyä hakemusta ole myöskään uudelleen kuulutettu. Hallinto-oikeus katsoo, että tämä on saattanut vaikuttaa lausunnonantajien ja asianosaisten mahdollisuuteen osallistua lupakäsittelyyn riittävin tiedoin.

Edellä esitetyn perusteella hallinto-oikeus katsoo, että asian käsittelyssä lupaviranomaisessa on tapahtunut sen kaltaisia kuulemisvirheitä, että valituksenalainen päätös on sekä tämän että jäljempänä esitetyn perusteella kumottava ja asia palautettava lupaviranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi.

Valituksenalainen päätös

Yhtiön valituksen mukaan yhtiön ympäristölupahakemus on valituksenalaisella päätöksellä hylätty ympäristönsuojelulakiin perustumattomin syin eikä hakemuksen hylkäämistä ole asianmukaisesti perusteltu. Kaavallista estettä luvan myöntämiselle ei ole ja luvan myöntämisen edellytykset täytyvät.

Valituksenalaisessa päätöksessä hakemuksen hylkäämistä on perusteltu muun ohessa sillä, että lisääntyvä liikenne kasvattaisi merkittävästi onnettomuusriskiä ja hakemuksen kohteena oleva alue on alueella voimassa olevassa yleiskaavassa varattu maa- ja metsätalouskäyttöön, kun hakemuksessa kuvatussa toiminnassa on kysymys kiertotalous- ja teollisuustoiminnasta.

Hakemuksessa on esitetty, että alueen rakentamiseen ja sittemmin alueella harjoitettavaan toimintaan liittyvää raskasta liikennettä olisi keskimäärin 5–10 yhdensuuntaista matkaa vuorokaudessa. Hakemuksen mukaan liikennöinti haetulle toiminta-alueelle ja sieltä pois tapahtuisi alueen pohjoispuolelta kahden yksityistien kautta valtatielle 22. Lupaviranomaiselle hakemuksesta annetuissa Väyläviraston ja Pohjois-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen liikenne ja infrastruktuuri -vastuualueen lausunnoissa on tuotu esiin nykyisten liittymien soveltumattomuus haetun toiminnan mukaiselle raskaalle liikenteelle.

Ympäristöluvanvaraisen toiminnan ja pilaantumisen määritelmistä säädetään edellä sovelletuissa oikeusohjeissa viitatussa ympäristönsuojelulain 5 §:ssä. Ympäristöluvanvaraisesta toiminnasta aiheutuvaan lisääntyvään liikenteeseen liittyvät liikenneturvallisuutta koskevat kysymykset eivät kuulu ympäristölupaharkinnassa ratkaistaviin asioihin, koska kysymys ei tältä osin ole luvanvaraisen toiminnan päästöistä aiheutuvista pilaamisvaikutuksista. Näin ollen liikenneturvallisuuden vaarantumiseen liittyvät seikat eivät ole voineet olla hakemuksen hylkäämisen perusteena. Edellä esitetystä huolimatta liikennöinnin järjestämisellä voi olla merkittävä vaikutus luvanvaraisen toiminnan tosiasialliselle toteutumiselle, mihin seikkoihin lupaharkinnassa on

jo asiassa lupaviranomaiselle annettujen lausuntojenkin vuoksi tullut kiinnittää huomiota.

Hallinto-oikeus toteaa lisäksi selvyiden vuoksi, että luvanvaraisesta toiminnasta aiheutuvan liikenteen aiheuttama ympäristönsuojelulain 49 §:n 2 momentissa tarkoitetut viihtyvyyshaitta ja mahdollinen eräistä naapuruussuhteista annetun lain tarkoittama kohtuutonta räsitystä aiheuttavat päästöt, kuten melu, pöly ja tärinä, ovat seikkoja, jotka on ympäristölupaharkinnassa otettava huomioon sekä varsinaisella toiminta-alueella että pilaamisvaikutusten välittömällä vaikutusalueella toiminnasta aiheutuvia päästöjä ja niiden merkittävyyttä arvioitaessa.

Valituksenalaisen päätöksen perusteluissa viitatus kiertotalous- ja teollisen toiminnan osalta hallinto-oikeus viittaa edellä sovelletuissa oikeusohjeissa mainittuihin ympäristönsuojelulain 12, 48 ja 49 §:iin ja toteaa, että lupaviranomaisen on osana lupaharkintaa varmistettava, ettei toiminnan sijoittaminen vaikeuta alueen käyttämistä yleiskaavassa varattuun tarkoitukseen. Asiassa saadussa selvityksessä esitetyn mukaisesti haettu toiminta-alue on osoitettu alueella voimassa olevassa yleiskaavassa pääkäyttötarkoitukseltaan maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi (kaavamerkintä M).

Oulun kaupungin yleiskaavoituksen hakemuksesta lupaviranomaiselle antamassa lausunnossa ja valituksesta hallinto-oikeudelle antamassa vastineessa sekä hallinto-oikeudelle luvan hakijan valituksesta annetuissa asianosaisten vastineissa on tuotu esille, ettei hakemuksessa kuvattu toiminta ole perinteistä maa- ja metsätaloustoimintaa, vaan ennemmin kiertotalous- ja teollisuustoimintaa, jolle luontevin sijoituspaikka olisi teollisuusalueet, joiden läheisyydessä ei ole asutusta.

Hallinto-oikeus toteaa, että yleiskaavan M-alueita koskeva kaavamääräys voi mahdollistaa alueelle sijoitettavaksi myös muuta kuin alueen pääkäyttötarkoituksen mukaista perinteistä maa- ja metsätaloustoimintaa vaikeuttamatta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen. Toiminnan sijoittamisessa on puheena olevalla alueella yleiskaavasta johtuen huomioitava myös yleiskaavassa oleva ohjeellista tielinjausta koskeva merkintä sekä melun yhteisvaikutusten osalta toiminnan sijoittuminen osin yleiskaavassa osoitetulle melualueelle. Valituksenalaisen päätöksen perusteluista käy ilmi, että sen sijaan, että lupaviranomainen olisi ympäristönsuojelulain 12 §:ssä tarkoitetulla tavalla arvioinut, vaikeuttaako haettu toiminta alueen käyttämistä yleiskaavassa varattuun tarkoitukseen, hakemuksen hylkäämistä on edellä kuvatusti perusteltu sillä, että toiminta tulisi ennemmin sijoittaa teollisuusalueelle. Yleiskaavan merkitys toiminnan sijoittamisessa tulee arvioida lupaharkinnassa ympäristönsuojelulain 12 §:n merkityksessä. Kenttien ja maavallien rakentamisen mahdollinen luvantarve ja yleiskaavan rakentamista ohjaavat oikeusvaikutukset sekä rakentamisen maisemalliset vaikutukset tulevat erikseen arvioitavaksi maankäyttö- ja rakennuslain mukaisessa järjestyksessä.

Valituksenalaisessa päätöksessä hakemuksen hylkäämistä on lisäksi perusteltu läheiselle asutukselle ja ympäristölle aiheutuville haitoilla. Hallinto-oikeus toteaa, ettei valituksenalaisen päätöksen perusteluista kuitenkaan käy tarkemmin ilmi, mihin haittoihin lupaviranomainen päätöksessään luvan myöntämisestään viittaa. Hakemuksen hylkäävää päätöstä ei siten ole tältä osin perusteltu hallintolain 44 §:ssä edellytetyn mukaisesti. Asiaa uudelleen käsiteltäessä on yksilöidysti arvioitava edellä todetusti toiminnan sijoittamisen kaavanmukaisuutta sekä toiminnan sijoituspaikan sopivuutta ympäristönsuojelulain 11 §:ssä säädetyn mukaisesti ja toiminnasta aiheutuvaa ympäristön pilaantumista ja sen vaaraa sekä pilaantumisen merkittävyyttä.

Edellä esitetyistä syistä Oulun seudun ympäristötoimi -liikelaitoksen johtokunnan tekemä valituksenalainen päätös on kumottava ja asia palautettava lupaviranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi.

Asiaa uudelleen käsiteltäessä on kiinnitettävä muun ohessa huomiota siihen, että ympäristöluvan myöntämisen esteenä oleva merkittävä pilaantuminen ilmenee eri tavoin ja pilaantumisen sallittavuutta ja vaikutusten merkittävyyttä harkitaan tapauskohtaisesti. Pilaantumisen merkittävyys riippuu muun ohella vaikutuksen voimakkuudesta, laajuudesta ja kohdealueen ominaisuuksista. Ympäristöhaittojen osalta on arvioitava muun ohella toiminnasta aiheutuvaa ympäristön viihtyisyyden vähenemisestä ja eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasisusta asuinkiinteistöillä sekä ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan päästöjen merkittävyyttä ympäristönsuojelulain 48 ja 49 §:in mukaisesti.

Hakemuksessa toiminnan ympäristövaikutuksista on kuvattu erityisesti pölyämistä ja meluhaittaa sekä päästöjä Vehkaojaan. Lisäksi on esitetty toimia pöly- ja melupäästön ehkäisemisestä sekä päästöjä Vehkaojaan vähentäviä toimia. Asiassa saadussa selvityksessä esitetyn mukaisesti toiminnan maaperä- ja pohjavesivaikutukset on hakemuksessa arvioitu vähäisiksi.

Ympäristönsuojelulain 39 §:n 2 momentin mukaan luvan hakijan vastuulla on esittää tarvittava selvitys, jonka perusteella vasta voidaan ympäristönsuojelulain 48 §:n mukaisesti arvioida, ovatko ympäristöluvan myöntämisen edellytykset lain 49 §:n mukaisesti olemassa ja minkälaisia lupamääräyksiä on annettava pilaantumisen ehkäisemiseksi. Lupahakemuksen sisällöstä säädetään tarkemmin ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 luvussa.

Hallinto-oikeus toteaa, että hakemuksessa kuvatussa toiminnassa on mahdollista muodostua kuormitteista hule- ja/tai suotovettä lumen- ja maankaatopaikoilla, maa-ainesten ja puumateriaalin käsittelytoiminnassa, jätteen hyödyntämisessä maarakentamisessa sekä pinnoittamattoman kentän jäterakenteesta. Tästä syystä ei ennalta arvioiden ole poissuljettavissa, ettei alueelta pois johdettavasta hule- ja suotovedestä voi aiheutua ympäristön pilaantumista. Hallinto-oikeus kiinnittää huomiota siihen, ettei hakemuksessa ole esitetty selvitystä toiminnassa syntyvän ja alueelta pois johdettavan hule- ja suotoveden laadusta siten, että olisi luotettavasti arvioitavissa, ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentin 13 kohta huomioiden, onko asiassa

kyse myös ympäristönsuojelulain 27 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetusta luvantarpeesta ja onko toiminnalle tarve saada ympäristönsuojelulain 68 §:ssä tarkoitettu oikeus jäteveden johtamiseen toisen alueella. Hakemuksessa ei ole myöskään esitetty selvitystä toiminta-alueen vesitaseesta eikä riittävää selvitystä kiintoaineen erotuksen mitoituserusteista. Näin ollen hakemuksessa ei ole tietoa muun ohella siitä, mikä on vuosittain alueella syntyvä ojaan johdettava vesimäärä ja jäterakenteen alueella syntyvä suotovesimäärä, eikä asiassa ole tietojen puuttuessa ollut arvioitavissa, voiko toiminnassa syntyvä hule- ja suotovesi aiheuttaa Vehkaojan ja edelleen Juurusojan ja Kaupunginojan pilaantumista. Hakemuksessa on nyt puheena olevan kaltaisen toiminnan kohdalla tyypillisesti esitettävä selvitys myös toiminta-alueen läheisyydessä sijaitsevista mahdollisista talousvesikaivoista, arvio talousvetenä käytettävän pohjaveden pilaantumisriskistä ja tarvittaessa esitys kaivoveden tarkkailusta sekä tarvittaessa selvitys laitoksen sijaintialueen pohjaveden virtaussuunnista.

Hallinto-oikeus toteaa, että hakemukseen liitetystä melumallinnuksesta ei ole saatavissa selkeää käsitystä toiminta-alueen itälaidalle suunnitellun meluesteen sijainnin ja mitoituksen perusteista. Mallinnustulosten perusteella meluesteellä ei ole merkittävää vaikutusta melun leviämiseen toiminta-alueen itäpuolelle eikä melun leviämistä kuvaavien karttojen perusteella ole arvioitavissa, onko suunnitellun meluesteen sijainti toiminta-alueen koillis- ja itäpuolella sijaitsevaan asutukseen nähden optimaalinen.

Mallinnuksen mukaan toiminnasta ympäristön asuinrakennusten alueelle aiheutuva keskiäänitaso (L_{Aeq} , klo 7–22) on enimmillään 50–55 dB (A) ja siten hieman alle melutason ohjearvoista annetun valtioneuvoston päätöksen (993/1992) melun päiväohjearvon ekvivalenttitason (L_{Aeq}). Melumallinnuksessa puumurskaimen äänitehotasoksi on ilmoitettu 114 dB(A) Mallinnuksessa ei ole esitetty murskaintyyppiä eikä muuta perustetta esitetylle äänitehotasolle. Puumurskaimen äänitehotaso on useilla murskaintyypeillä noin 120–122 dB(A). Hakemuksen mukaan puunmurskaus suoritetaan siirrettävällä murskaimella, joten mikäli murskaintyyppi voi vaihdella eri murskauseroilla, tulee melumallinnuksen tältä osin perustua meluisimman käytettävän murskaimen äänitehotasoihin. Mallinnuksessa ilmoitettua suurempi murskaimen äänitehotaso saattaa ennalta arvioiden johtaa siihen, että 55 dB (L_{Aeq}) lähimmissä häiriintyvissä kohteissa ylittyy. Tällä seikalla on merkitystä erityisesti, jos junaradan läheisyyden tai muun syyn vuoksi edellä viitattua hakemuksessa kuvattua meluestettä ei voida toteuttaa, tai jos sitä ei voida toteuttaa riittävän korkeana taikka ulottaa esitetyllä sijoituspaikallaan pidemmälle koilliseen.

Toiminta-alueen lounais-/eteläosaan sijoitettavaksi suunnitellun maankaatopaikan etäisyys lähimpään asutukseen on noin 125 metriä. Etäisyyttä yleiskaavalla osoitettuun rakentamattomaan rakennuspaikkaan on noin 100 metriä. Hallinto-oikeus toteaa, että toiminnan luonteesta seuraa, että melu voi sisältää kuorma-autojen ja työkoneiden peruutuksen varoitusääniä sekä maan- ja lumenkaatoon ja -siirtoon liittyviä impulssimaaisia ääniä. Lumen- ja maankaatopaikan sijoituspaikan olosuhteissa impulssimaisten äänten esiintymistä ei voida hakemuksessa esitetyn perusteella täydellä

varmuudella poissulkea. Melumallinnuksessa kuljetuksia ja käsittelyä on lisäksi oletettu tapahtuvan kello 7–22, vaikka hakemuksessa toimintaa on tietyiltä osin ilmoitettu harjoitettavan tarvittaessa myös viikonloppuisin ja yöaikaan. Lisäksi hakemuksessa ei ole esitetty selvitystä, minkälaisiin toiminnallisiin ja rakenteellisiin toimenpiteisiin meluntorjunta perustuu ja mikä on toimenpiteiden vaikutus sekä tavoiteltu meluntorjunnan taso melulle altistuvissa kohteissa. Meluselvityksen perusteella on arvioitava myös melumittausten tarve. Hallinto-oikeus toteaa lisäksi selvyiden vuoksi, että meluntorjuntaa ei tule suunnitella sijainniltaan ja ulottuvuuksiltaan muuttuvien rakenteiden, kuten varastokasojen, varaan. Mallinnuksessa riittävän rakenteellisen meluntorjunnan mitoituksen tulee perustua pysyviin rakenteisiin. Varastokasoja voidaan käyttää meluntorjuntaa täydentävinä keinoina, mutta riittävä meluntorjunta tulee saavuttaa ilman niitäkin.

Hallinto-oikeus katsoo, että runsaasti aluelähteitä sisältävänä kohteena toiminnan pölypäästöjen leviämistä ei ole voitu hakemukseen liitetyn pölymallinnuksen avulla selvittää täysin luotettavasti. Siihen nähden valituksenalaisen päätöksen hylätyssä päätösesityksessä pölyn rajoittamista ja tarkkailua on käsitelty varsin suppeasti. Hakemukseen liitetystä pölymallinnuksesta ei esimerkiksi selviä, onko maa-ainespankin läjitys- ja varastointitoimintoja otettu huomioon pölypäästölähteenä. Näin ollen pölyn leviämismallinnusta on tarkennettava ja esitettävä riittävät toimenpiteet pölyämisen ehkäisemiseksi ja suunnitelma pölypäästöjen tarkkailemiseksi, ottaen erityisesti huomioon maankaatopaikan ja maa-ainespankin sijainti lähellä osayleiskaavan mukaista asuinalueetta. Huomioon tulee lisäksi ottaa asuinalueen suuntaan jäävän suojavyöhykkeen kapeus ja maankaatopaikan suunniteltu täyttökorkeus +6 metriä ympäröivän maanpinnan tasosta, samoin kuin se, että yksi vielä toteutumaton kaavan mukainen pientalon rakennuspaikka sijaitsee arviolta sadan metrin etäisyydellä maankaatopaikkatoiminnasta.

Hallinto-oikeus toteaa vielä lopuksi, että hakemusasian ollessa puutteellinen edellä mainituin syin, asiassa ei ole arvioitavissa, onko lumenkaatopaikkatoiminta luvanvarainen ympäristönsuojelulain 27 §:n 2 momentin kohtien 2 ja 3 tarkoittaman jätevesien ojaan johtamisen aiheuttaman pilaantumisen ja eräistä naapuruussuhteista annetun lain tarkoittaman kohtuuttoman rasituksen vuoksi. Ympäristönsuojelulain mukaisessa lupaharkinnassa ei ole myöskään oikeudellisesti sitovalla tavalla mahdollista ratkaista, tarvitaanko lumenkaatopaikalle maankäyttö- ja rakennuslain mukaisessa järjestyksessä ratkaistavia lupia. Kuten Oulun seudun ympäristötoimen hallinto-oikeudelle annetussa lausunnossa on esitetty, ympäristöluvassa on informatiivisesti mahdollista tuoda esiin, että toiminta taikka alueen rakentaminen voi toiminnan harjoittamista koskevan ympäristöluvan lisäksi edellyttää myös muun lain mukaisia lupia. Ympäristönsuojelulain mukaisessa valitusasiassa ei myöskään voida ottaa kantaa maa-aineslain mukaisen luvan tarpeeseen.

Hallinto-oikeus toteaa hallinto-oikeudelle toimitetun lisäselvityksen johdosta, että ympäristönsuojelulaki ei sinällään vaadi toimintakiinteistön omistamista tai sen hallintaa ympäristönsuojelulain mukaisen ympäristöluvan myöntämisen

edellytyksenä. Lisäksi lisäselvityksenä toimitettu käräjäoikeuden päätös ei ole lainvoimainen eikä ympäristölupaa ja lupaa toiminnan aloittamiseen ole asian tässä vaiheessa lainvoimaisesti myönnetty. Näin ollen käräjäoikeuden päätöksen perusteella ei voida lisäselvityksessä esitetysti keskeyttää ympäristönsuojelulain mukaisen hakemuksen käsittelyä. Varsinaisen toiminnan harjoittaminen mahdollisen ympäristöluvan myöntämisen jälkeen vaatii kiinteistön hallinnan, joten toiminnanharjoittajan arvioitavaksi jää jatketaanko ympäristöluvan käsittelyä lupaviranomaisessa asian palauttamisen jälkeen.

Johtopäätös

Edellä esitetyn perusteella hallinto-oikeus kumoaa päätöksen ja palauttaa asian Oulun seudun ympäristötoimi -liikelaitoksen johtokunnalle uudelleen käsiteltäväksi. Johtokunnan on, mikäli Isape Oy haluaa jatkaa asian käsittelyä, varattava yhtiölle tilaisuus täydentää hakemustaan edellä kuvattujen puutteellisuuksien osalta ja meneteltävä muutoinkin ympäristönsuojelulain lupahakemuksen käsittelyä koskevien säännösten mukaisesti.

3. Oikeudenkäyntikulut

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 95 §:n 1 momentin mukaan oikeudenkäynnin osapuoli on velvollinen korvaamaan toisen osapuolen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että tämä joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan. Saman lain 2 momentin mukaan korvausvelvollisuuden kohtuullisuutta arvioitaessa voidaan lisäksi ottaa huomioon asian oikeudellinen epäselvyys, osapuolten toiminta ja asian merkitys asianosaiselle.

Isape Oy on vaatinut, että hallinto-oikeus velvoittaa Oulun seudun ympäristötoimi -liikelaitoksen johtokunnan korvaamaan yhtiön oikeudenkäynti- ja asianosaiskuluina yhteensä 8 758,40 euroa korkolain 4 §:n 1 momentin mukaisine viivästyskorkeineen.

Kun otetaan huomioon hallinto-oikeuden asiassa antama ratkaisu kokonaisuudessaan ja erityisesti edellä lupahakemuksen käsittelystä todettu, hallinto-oikeus katsoo, että olisi kohtuutonta, jos yhtiö joutuisi kokonaisuudessaan itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan. Kohtuullisena yhtiölle korvattavina oikeudenkäyntikuluina voidaan pitää 1 500 euroa laillisine viivästyskorkeineen.

Sovelletut oikeusohjeet

Perusteluissa mainitut

Julkinen kuulutus

Päätös on annettu julkisella kuulutuksella.

Päätöksestä ilmoittaminen

Oulun kaupunginhallituksen on viipymättä julkaistava tieto tätä päätöstä koskevasta kuulutuksesta kuntalain 108 §:n mukaisesti. Tiedon kuulutuksen julkaisemisesta tulee olla nähtävillä vähintään sen ajan, jonka kuluessa päätökseen saa hakea muutosta.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista eli viimeistään **29.09.2023**.

Valitusosoitus on liitteenä HallJK (01.20).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Janne Marttila ja Jaana Nyman, sekä luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomarit Petri Hiltunen ja Jaakko Heinolainen. Asian on esitellyt Jaakko Heinolainen.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Isape Oy c/o AA [REDACTED], maksutta

Pohjois-Pohjamaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Ympäristö ja luonnonvarat, maksutta

Oulun seudun ympäristötoimi -liikelaitoksen johtokunta

Oulun kaupungin kaavoitusviranomaisen

Oulun kaupunginhallitus

Pohjois-Pohjamaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus /
Liikenne ja Infrastrukturi

Pohjois-Suomen aluehallintovirasto,
Ympäristölupavastuualue

Väylävirasto

Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeitä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaan-
nista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite: Korkein hallinto-oikeus
PL 180, 00131 Helsinki

Sähköposti: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Käyntiosoite: Paasivuorenkatu 3, 00530 Helsinki

Puhelin: 029 56 40200

Faksi: 029 56 40382

Aukioloaika: arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:

<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>